అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూన్ 2024

నూతన సృష్టి

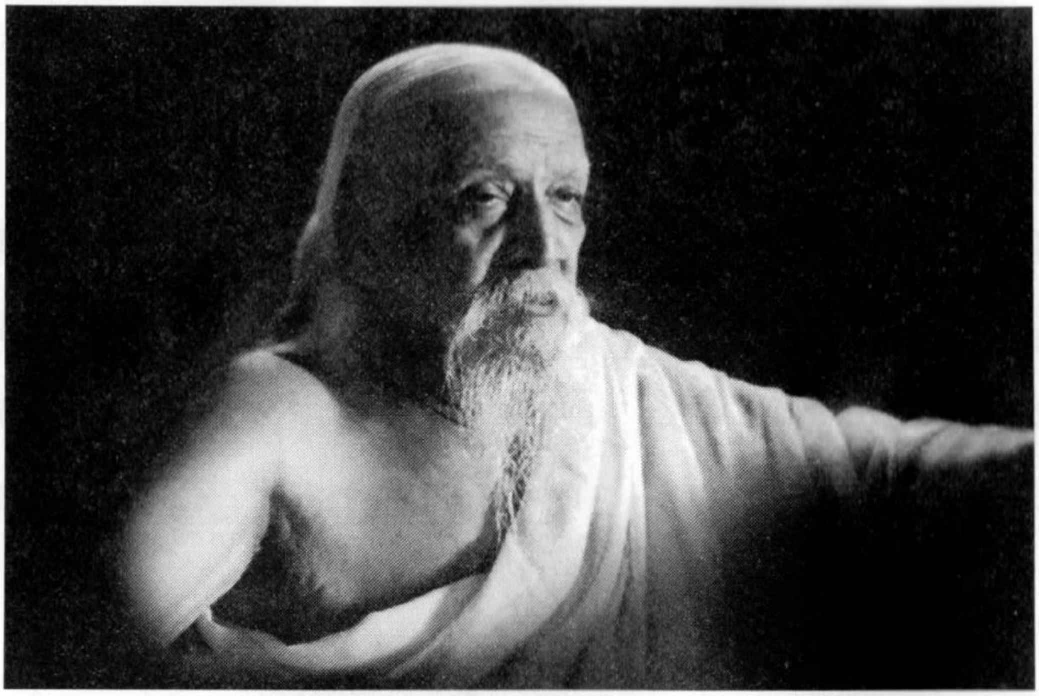
విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

జల ప్రళయం తరువాత నూతన జీవనం తిరిగి పొటమరిస్తుంది. వేసవిలో పండుటాకులను రాల్చిన తరువాత, వసంత వికాసం మన కోసం ఎదురు చూస్తూంటుంది. విధ్వంసం నూతన సృష్టిని సన్నద్ధం చేస్తుంది. ప్రస్తుత సంచికలోని విషయం ఇది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

ఓ ఆనందం, ఓ వెలుగు, ఓ శక్తి, ఓ శ్వేతాగ్ని ప్రేమ
ఏకైక అపరిమేయ ఆలింగనంలో సమస్తాన్ని బంధించాయి
ఏకైకతా యెడదపై సృష్టి తన సత్యాన్ని కనుగొనె
ప్రతిదీ సమసమస్తపు ఆత్మగా, స్థలంగా తయారయ్యె

గొప్ప ప్రపంచ స్పందనలు ఒకే అంతరాత్మ హృదయ స్పందనలు
సంవేదించుటన భగవంతుని ఒక జ్వాలావిష్కరణయే
బహు తంత్రుల ఏకైక వీణియ సమస్త మనము
సమస్త జీవనం, సమావేశమగు బహు జీవితాల ఒకే గానం
ఏలన లోకాలనేకం, కాని ఈ ఆత్మ ఒక్కటే

ఈ జ్ఞానమిప్పుడు జగత్తు బీజముగ తయారుకాబడె
ఈ బీజం దివ్యవెలుగు రక్షణలో నిక్షిప్తమయ్యె
ఒక అజ్ఞాన కోశము దానికవసరము లేదు

బ్రహ్మాండమైన పట్టు సమాధి నుండి
ఆ ఏకైక హృదయ స్పందనల నుండి
నగ్న ఆధ్యాత్మ విజయమ్ము నుండి
ఒక నూతన అద్భుత సృష్టి పైకి లేచె.

సావిత్రి 322-23

అతిమానసిక దివ్య క్రియాశక్తి చేయాలి

వాతావరణ లక్షణం

వాతావరణ అసలు లక్ష్యమే మారిపోయింది. పర్యవసానాలు, అనంతంగా వైవిధ్యంగా ఉంటాయి, తప్పదు, కాని గ్రహింపుకొస్తాయి. అంటే, సాధారణ చలనాల పర్యవసానాలకు, అతిమానసిక చర్య పర్యవసానాలకు మధ్య భేదాన్ని తెలుసుకోవడం సాధ్యమౌతుంది. ఎందుకనంటే అతిమానసిక పర్యవసానాలకు ఒక ప్రత్యేక స్వభావం, ఒక ప్రత్యేక శీలం ఉంటాయి.

ఎవరైనా సరే, ఏ క్షణంలోనైనా, ఏ విధంగానైనా, ఒక అతిమానసిక ప్రతిభావంతుడవుతాడని దానర్థం కాదు, దాన్నాశించగూడదు.

*

అదివరకసలవి లేనే లేవు అనే అర్థంలో 'క్రొత్తవి' అని అనడం లేదు, కాని అవి విశ్వంలో అభివ్యక్తం కాలేదు అనే అర్థంలో అవి క్రొత్తవి. అదివరకే అవి అచట అంతర్వలనమై లేకపోయి వుంటే అవి అసలెన్నటికీ రానేరావు! అది స్పష్టం, అనంత కాలం నుండి పరాత్పరునిలో అదివరకే ఉండి ఉండనిదేదీ మనలేదు. కాని అభివ్యక్తిలో అది క్రొత్తది. పంచ భూతాలలో అది క్రొత్తది కాదు, కాని అది క్రొత్తగా అభివ్యక్తమైంది. అది అనభివ్యక్తమై ఉన్నదాని నుండి క్రొత్తగా వచ్చింది. క్రొత్తది, అంటే అర్థం ఏమిటి? దానికర్థం లేదు, ఒక 'క్రొత్తది'! అభివ్యక్తి (దృగ్గోచర సృష్టిలో - అను)లో మనకది క్రొత్తది. అంతే"

CWM 8:178,314

ప్రకృతి ధర్మాల మార్పు

నేనింతకు ముందు చెప్పిన దానికి ఒక వాడుక మాటను బహుశా కలుపుతాను. అది కేవలం ఒక వివరణను చిత్రీకరించడం మాత్రమే. మరీ ముఖ్యంగా ఆరోగ్యం దృక్పథం నుండి, ప్రకృతి ధర్మాలని పిలువబడేవి, కారణాలు, ఫలితాలు పదార్థ క్షేత్రంలో 'అనివార్య' పర్యవసానాలు గురించి కొంతకాలం క్రితం అడిగిన ప్రశ్నలకు పరోక్ష సమాధానం అవుతుందది. ఉదా : కొన్ని ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకొనకపోతే, తినగలిగినంత తినకపోతే, కొన్ని నియమాలను పాటించకపోతే, తప్పని సరిగా కొన్ని పర్యవసానాలు

ఉంటాయి. అది యథార్థం. ఏ రెండు విశ్వజనీన మిశ్రమాలు ఒకే విధంగా ఉండవు అని నేనిప్పుడే చెప్పిన దాని వెలుగులో దీనిని చూచినట్లయితే, ధర్మాలు ఎలా ప్రతిష్ఠించబడ్తాయి, ఈ ధర్మాల పరిపూర్ణ సత్యమేది? అది వుండదు.

ఎందుకనంటే, కొంచెం ఉన్నతమైన తర్కంతో, నీవు తార్కికుడవైతే రెండు వస్తువులు, రెండు మిశ్రమాలు, రెండు విశ్వజనీన అభివ్యక్తులు, ఎప్పటికీ ఒకటిగా ఉన్నప్పుడు, ఎలా ఏదైనా తనను తాను పునరావృతం చేసుకొంటుంది? పైకి మాత్రమే అలా కన్పించవచ్చు, కాని అది వాస్తవం గాదు. ఈ విధంగా కఠిన ధర్మాలను స్థిరీకరిస్తే - పైకి కన్పించే ఉపరితల ధర్మాలనుండి నిన్ను నీవు పూర్తిగా ఎడంగా ఉండి పొమ్మని గాదు, ఎందుకనంటే మనస్సు అనేక ధర్మాలను సూత్రీకరిస్తుంది, ఉపరితలం చాలా విధేయంగా, ఈ ధర్మాలకనుగుణంగా నడుచుకొంటుంది, కాని అది పైకి కన్పించడం మాత్రమే - కాని ఏదెలా వున్నా ఆధ్యాత్మ సృజన శక్తి నుండి నిన్ను దూరం చేస్తుంది. దైవకృపకు సంబంధించిన యథార్థత నుండి నిన్ను దూరం చేస్తుంది. ఎందుకనంటే, నీ ఆకాంక్షతో లేక నీ వైఖరితో నీవొక ఉన్నత అంశాన్ని ఒక నూతన అంశాన్ని - ఇప్పుడు ఒక అతిమానస అంశం అనబడేదాన్ని - ప్రస్తుతమున్న మిశ్రమాలలో ప్రవేశపెడ్తావు. అప్పుడు వాటి స్వభావాన్ని అకస్మాత్తుగా మార్చుతావు. ఆవశ్యకమూ, తప్పించుకోలేనివీ ధర్మాలని చెప్పబడేవన్నీ అసంగతాలుగా తయారవుతాయి. అంటే, నీకు నువ్వే, నీ అవగాహనతో, నీ వైఖరితో, కొన్ని గట్టిగా చెప్పబడిన సూత్రాలనంగీకరిచడంతో మహిమ, సాధ్యంకాబోయే మహిమ జరుగకుండా తలుపులు మూసివేస్తావు. అవెలా సంభవిస్తాయో తెలుసుకొన్నప్పుడు అవి మహిమలు కావు, కాని బాహ్య చేతనకు, అవి మహిమలుగా కన్పిస్తాయి. చాలా సహేతుకంగా కన్పించే తర్కంతో, నీకు నువ్వే 'మంచిది, నేను దీనిని చేస్తాను, అది అవశ్యం సంభవిస్తుంది, లేక నేను దానిని చేయనపుడు అవశ్యం ఈ మరోరకంగా జరుగుతుంది' అని చెప్పుకొంటావు. ద్వారం మూసేసేది నీ అంతట నీవే. నీకు, దైవ కృపకు సంబంధించిన స్వతంత్ర చర్యకు మధ్య ఒక ఇనుప తెరను నీవు పెట్టినట్లవుతుంది.

CWM 8:315-16

యోగి, ఋషి, ద్రష్ట, కర్మ ప్రేరిత మనిషి, సృష్టికర్త - ఇవి అతని అస్తిత్వ శిఖరాలు, ఆతని కావల అతి మానవ జీవి వున్నాడు. ఆధ్యాత్మిక మానవతాతీడున్నాడు.

CWSA 12:231 *శ్రీ అరవిందులు*

మానవాతీతుని అవతరణ

ఒక నూతన సృష్టి కోసం, మానవాతీతుని సృష్టి కోసం, మనుషులను సన్నద్ధం చేయడం కోసం భువిపై ఒక నూతన చేతన ఈ సంవత్సరం ప్రారంభం నుండి పనిచేస్తున్నది. ఈ సృష్టి సాధ్యంగావడానికి, మనిషి దేహంగా అయిన ద్రవ్యం, ఒక పెనుమార్పుకు లోనుగావలసి ఉంది. చేతనను మరింత అధికంగా స్వీకరించేదిగా, దాని కార్యవిధానం క్రింద మరింత సవ్యంగా తయారవ్వాలి.

దైహిక విద్యద్వారా సముపార్జించుకొనవలసిన లక్షణాలు సరిగ్గా యివే.

అటువంటి ఫలితాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని, ఈ క్రమశిక్షణను మనం అనుసరించితే, అత్యంత ఆసక్తికర ఫలితాన్ని పొందడం ఖాయం.

అందరి పురోగతికీ, ఘన సాధనకూ, సర్వులకూ నా ఆశీస్సులు.

ఏప్రిల్ 1, 1969 *CWM 12:278*

పరిణామ ధర్మంలో మార్పులు

భువి స్వభావంలో అతి మనస్సు జోక్యం వల్ల ఒక ఫలితమేమంటే, పరమోన్నత సృజనాత్మక సత్య శక్తి అవతరణ. పరిణామ ధర్మంలో అదొక మార్పు, దాని పద్ధతి, దాని యేర్పాటు, జ్ఞానం ద్వారా పరిణామ సూత్రపు ఒక పెద్ద అంశం పదార్థ విశ్వపు క్రియా శక్తులలోనికి ప్రవేశించవచ్చు. ఒక ప్రప్రథమ ఆరంభం నుండీ, నూతన సృష్టిలో తనను తాను విస్తరింపజేసుకొని, ఇప్పుడు అజ్ఞానంలో జరుగుతున్న పరిణామం మొత్తం క్రమంలో, అభివ్యక్తమౌతుండే ఫలితాలను పుట్టించవచ్చు. దాని అత్యున్నత జ్ఞాన సాధనలో సైతం, ఒక అల్పతర అజ్ఞానంగా పరిగణించబడే దానివైపు సాగే నిశ్చేతనకు సంబంధించిన సంపూర్ణ చేతనా వ్యతిరేక స్థితి నుండి అది నిజంగా ఆరంభమౌతుంది. జ్ఞానాన్ని సరాసరి, సంపూర్ణంగా స్వాధీనం చేసుకొనడం గాక, దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించడమే గనుక అలా జరుగుతుంది. ఉన్నతతర

జ్ఞాన, శక్తులను, సాధనోపాయాలను నిండుగా అభివృద్ధిచేయ మనిషి మొదలుపెడ్తే, అభివృద్ధి చెందుతున్న జంతువు తన మనస్తత్వ తలుపులను సచేతన చింతన, ప్రాథమిక హేతుబుద్ధి ఆరంభ దశలకు తెరచితే - అతని అత్యున్నత స్థితి యందు నేడు సైతం, తిరిగి ప్రాథమిక స్థాయికి పతనం కాని స్థితికి చాలా దూరంగానే ఉన్నాడు. మొక్క తన ప్రథమ అధోచేతన ప్రతిచర్యలను అభివృద్ధి పరచుకొని, ఒక విధమైన ప్రాథమిక నాడీ సున్నితత్వాల సంస్పర్శను పొందితే, అధ్యాత్మ అంధరూపమైన పదార్థం, దానిలో దాగి వున్న శక్తితో మరింత సజీవమైతే, వస్తువుల రహస్య అర్థాన్ని మరింత చురుకుగా అది దాచి ఉంచిన గుహ్య సత్యతలను ఉదా : దాని మూగనిశ్చేతనలో సైతం, అది సదా గతాన్ని నిక్షిప్తం చేసి ఉంచుతుంది లేక, నూతన మానవ మేధస్సుకు సంబంధించిన ఒక సూక్ష్మతర సాధారణీకరించబడిన అవగాహనకు, దాని అంతర్వలమైవున్న క్రియాశక్తులు, అదృశ్య చలనాల, కార్యవిధానాల తెరమరుగైన శక్తులను బహిర్గతం చేయడం, భవిష్యత్తులో మహనీయమైన మార్పులకు వాగ్దానమిస్తున్న అపరిమేయ మార్పు అవుతుంది. కాని దానర్థం అది ఒక ఉద్ధరణ మాత్రమే గాని, విశ్వజనీన క్రమపద్ధతికి భంగం కలిగించేది అవ్వదు. పరిణామం తనంతటతనే పరిణమిస్తుంది, కాని అది చిందరవందర గావించబడదు లేక కుంటుపడదు.

CWM 13:570-71

ఒక నూతన బ్రహ్మాండమైన శక్తి

యథార్థంగా ప్రపంచంలో దివ్య శక్తి ఉంది, అదొక నూతన బ్రహ్మాండమైన దివ్యశక్తి. ప్రపంచంలోనికి దివ్య సర్వశక్తివంతత్వమును అభివ్యక్తం చేయడానికి, చెప్పాలంటే 'అభివ్యక్తమయ్యే దానిగా' చేయడానికి అది వచ్చింది.

నిశిత పరిశీలన, సావధానత ద్వారా నేనీ నిర్ణయానికొచ్చాను. మనం 'అతిమానసికం అనే దానిని నేను దర్శించాను. అంతకంటె మంచి మాట లేనందున, ఆ పదం వాడాను. అది మనం 'దైవం' అని పిలిచే ఉన్నత శక్తికి సృష్టిని మరింత అణుకువగా అసలు తయారుచేస్తూ వచ్చింది. ఎందుచేతనంటే మనం (మనం ఏమైవున్నామో దానితో పోలిస్తే అది దైవం. కాని...) అదేదో (ఒత్తిడిని, అవతరణను సూచించే సంజ్ఞ) పదార్థాన్ని మరింతగా స్వీకరించగలదిగా... దివ్య క్రియాశక్తికి బదులు పలికేదిగా చేస్తుంది. ఎలా

దానిని వివరించగలను? ప్రస్తుతం, మనకు అదృశ్యం లేక గ్రహిచనలవిగానిదిగా కన్పించేదంతా అసత్యం మనకు (నా అర్థం సామాన్య మానవజీవి అని) కొన్ని 'ఘనిష్టాలు' కొన్ని కావు అని మనం అంటాం. కాని పదార్థం కాని ఈ దివ్యశక్తి ఈ మహాబలం భూ సంబంధ పదార్థ వస్తువులకన్నా భువిపై మరింత ఘనిష్టంగా తయారవుతోంది. అదీ విషయం.

ఆ విధంగా అతిమానసిక జీవులు, తమను తాము రక్షించుకొంటారు, కాపాడుకొంటారు. చూడ్డానికది పదార్థం కాదు, కాని పదార్థంపై దాని ప్రభావం, పదార్థ వస్తువుల కంటె చాలా హెచ్చుగా ఉంటుంది. రోజు, రోజూ, గంట గంటకూ ఇది యథార్థతరం అవుతోంది. మనం 'దైవం' అని పిలువబడే దానితో నడుపబడినపుడు ఈ అనుభూతికి శక్తి ఉంటుంది. నిజమైన శక్తి ఉంటుంది - పదార్థాన్ని కదిలించే శక్తి, అర్థమైందా, అది పదార్థ సంబంధ దుస్సంఘటనకు కారణం కాగలదు. లేదా పూర్తిగా భౌతిక దుస్సంఘటన నుండి కాపాడగలదు. పూర్తిగా భౌతిక ఘటన పర్యవసానాలను రద్దుచేయగలదు - అది పదార్థం కంటె దృఢమైనది. ఇది సంపూర్ణంగానూ తన, అవగాహనకందని వాస్తవం. కాని అది (గాలిలో రెక్కలు రెపరెపలాడించు సంజ్ఞ) సాధారణ మానవ చేతనలో ఒక విధమైన హడలు పుట్టిస్తుంది.

అదీ సంగతి. అదిగా కన్పిస్తోంది... అదివరకున్నట్లుగా విషయాలికెంత మాత్రం వుండవు. క్రొత్తదేదో వుంది. అదివరకు ఉన్నట్లుగా విషయాలికెంతమాత్రం వుండవు.

మన లౌకిక జ్ఞానం, మన మానవతర్కం, మన ఇంగిత జ్ఞానం కుప్పకూలి పోతాయి. అంతమౌతాయి. ఇకనెంతమాత్రం క్రియాశీలకంగా ఉండవు. ఇకనెంతమాత్రం వాస్తవికత లేనివవుతాయి. ఏ మాత్రం సుసంగతమైనవవ్వవు.

నిజంగా ఒక నూతన ప్రపంచం

ది మదర్ : ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు మే 6,1972

ఒక నూతన ప్రపంచం పుట్టింది

ఈ నూతన ప్రపంచం జన్మించినదని నేనిదివరకే మీ అందరకు ప్రకటించాను. నిజం చెప్పాలంటే అనేకమందికి భేదం బాగా గ్రహింపునకు రానివిధంగా పాత ప్రపంచం దానిని ఆవరించి వేసింది. అయినప్పటికీ నూతన

క్రియాశక్తుల చర్య చాలా క్రమ విధానంలో చాలా పట్టువిడువకుండా, చాలా స్థిరంగా, కొంతవరకు చాలా ప్రభావవంతంగా కొనసాగుతున్నది. ఈ చర్య అభివ్యక్తులలో ఒకటి నిన్నటి సాయంత్రం నా అనుభవం. యథార్థంగా చాలా క్రొత్తది. దాదాపు, నిత్యానుభవాలలో, దానినంతా మెట్టుమెట్టుగా యిచ్చిన దాని ఫలితం. దానిని సంక్షిప్తంగా, మెలికలు లేకుండా తిన్ననైన రీతిని తెలియజేయవచ్చు.

మొదటగా, ఆధ్యాత్మిక జీవితం, దివ్య సత్యతలకు సంబంధించిన ఒక 'నూతన భావన' మాత్రమే కాదది. ఈ భావనను శ్రీ అరవిందులు వివరించారు. అనేకసార్లు నాకు నేనుగా కూడా దానిని వ్యక్తం చేశాను. దాన్నీవిధంగా రూపొందించవచ్చు. దివ్య సత్యతలోనికి, జీవితం నుండి పాత ప్రపంచాన్ని అదెక్కడ ఎలా ఉన్నదో అలాగే వదిలివేసి, తప్పించుకొనిపోవడం పాత ఆధ్యాత్మికత. తద్విరుద్ధంగా, మన నూతన దర్శనం, జీవితాన్ని దివ్యీకరించడం, దివ్య ప్రపంచంలోనికి పదార్థ ప్రపంచాన్ని రూపాంతరీక రించడం, ఇది చెప్పాం. తిరిగి తిరిగి చెప్పాం. న్యూనాధికంగా అర్థం చేసుకున్నారు. నిజానికి మేం చేయాలనుకున్న దాని, మౌలిక భావన అది. కాని ఇప్పుడున్న పాత ప్రపంచాన్ని మెరుగుపర్చడం ద్వారా విశాలం చేయడం ద్వారా కొనసాగించడం గావచ్చు. ఒక భావనలా ఇది పైన అక్కడ చింతనాక్షేత్రంలో ఇంతకాలం వున్నది. కాని వాస్తవానికి, అది అంతకంటే అధికమని చెప్పలేం - కాని జరిగిందేమిటి, నిజంగా సరిక్రొత్తది, ఒక నూతన ప్రపంచం పుట్టింది, పుట్టింది, పుట్టింది. తనను తాను రూపాంతరీకరించు కొంటున్న పాత ప్రపంచం కాదది, పుట్టిందొక నూతన ప్రపంచం, ఈ రెండూ యెచట పెనవేసుకొన్నాయో - అలా మార్పుచెందే సంధి సమయంలో సరిగ్గా మధ్యస్థ సమయంలో మనం ఇప్పుడున్నాం. ఎక్కడ సర్వశక్తివంతమై, సాధారణ చేతనపై పూర్తిగా పెత్తనం చేస్తూ యింకా మరోటి ఉన్నదో, కాని ఎక్కడ నూతనమైనది ప్రశాంతంగా లోపలికి నెమ్మదిగా, యింకా చాలా వినయంగా, తెలియకుండా ప్రాకుకుంటూ ప్రవేశిస్తున్నదో అది బాహ్యంగా దేనినీ ఎక్కువగా కలత పెట్టకుండా ఉండేంతగా తెలియకుండా, ప్రస్తుతానికి అధిక జనాభా చేతనలో పూర్తిగా అగ్రాహ్యంగా ఉంటూ ప్రవేశిస్తున్నది. అయినప్పటికీ అది పనిచేస్తున్నది, యెదుగుతున్నది. స్పష్టంగా కనిపించేటట్లు తయారై తనను తాను ధృవీకరించుకోవడానికి చాలినంత బలంగా తయార్యేంత వరకు అది అలానే పనిచేస్తుంది. ఎదుగుతుంది.

మతాల కాలం చెల్లింది.

ఏదెలా వున్నా, సంగ్రహంగా, శ్రీ అరవిందులు అధిమనస్సు సృష్టి అని చెప్పేది లక్షణ రీత్యా పాత ప్రపంచం, అది దేవుళ్ళ కాలం, పర్యవసానంగా మతాల కాలం. నేనుచెప్పినట్లు, పైనున్న దానివైపు మానవ కృషికి సంబంధించిన పుష్పం, అసంఖ్యాక మత రూపాలు పైకి లేవడానికాస్కారమిచ్చింది. ఉత్తమమైన అంతర్మాతలకు, అగోచర లోకానికి మధ్య ఒక మతపరమైన బాంధవ్యానికి ఆస్కారమిచ్చింది. దానంతటి అసలు శిఖరాన ఒక ఉన్నత సంసిద్ధివైపు ఒక కృషిగా, మతాల ఐకమత్యత అనే భావంపైకి లేచింది. 'ఒకే ఒక్కటి' ఈ అభివ్యక్తులన్నింటి వెనుక ఉన్నది అనే భావం పైకి లేచింది. చెప్పాలంటే ఈ భావం యథార్థంగా మానవ ఆకాంక్ష అంతిమ పరిమితి. సరే, అది సరిహద్దు వద్ద, సంపూర్ణంగా అధిమనస్సు ప్రపంచానికి అధి మనఃసృష్టికి ఇంకా సంబంధించి వున్నదేదో కొంత, అచటి నుండి ఈ 'మరోదాని' వైపు అది గ్రహించలేని నూతన సృష్టి వైపు చూస్తున్నట్లు కన్పించేది, దానిని చేరుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నది, వస్తున్నట్లు అనుకొంటున్నది, కాని గ్రహించలేకపోతున్నది. దానిని సంగ్రహించడానికి, వేరేరకంగా చూడగలిగేటట్లు వెనుదిరగడం అవసరం. అధి మనస్సు సృష్టిని విడిచిపెట్టడం ఆవశ్యకం. నూతన సృష్టి, అతిమానసిక సృష్టి, దాని స్థానమాక్రమించడం ఆవశ్యకం.

ఇక ఇప్పుడు ఈ పాత విషయాలన్నీ, ఎంతో పాతవిగా, ఎంతో కాలంచెల్లినవిగా ఎంతో సంశయాస్పదమైనవిగా కన్పిస్తాయి. నిజమైన సత్యం వ్యవహారం అలా వుంది.

CWM 9:149-51

పదార్థంపై ఒత్తిడి చేస్తున్న బంగారు దివ్య క్రియాశక్తి

పదార్థపు గట్టిదనం లేనప్పటికీ, బ్రహ్మాండమైన భారం కలదిగా కన్పించే ఒక బంగారు దివ్య క్రియాశక్తి క్రిందికి ఒత్తుతూన్నట్లున్నదని (ఒత్తుతున్న సంజ్ఞ) నేనది వరకే మీకు చెప్పాలననుకొంటున్నాను.

అవునవును. ఆంతరికంగా దైవం వైపు తిరిగేందుకు బలవంతపెడ్తొండే విధంగా పదార్థంపై వత్తిడి కలిగిస్తోందది, ఆ తిరగడం, బాహ్యంగా తప్పించుకోవడానికి గాక (ఊర్ధ్వంవైపు సంజ్ఞ) ఆంతరంగికంగా దైవం వైపు

తిరుగడం. కనుక పైకి కన్పించే ఫలితంగా, విపత్తులు అనివార్యం. అయినప్పటికీ, అనివార్య విపత్తు అవగాహనతో, అదే సమయంలో, తమంతట తాముగా పూర్తిగా మహిమలుగా, విషమ స్థితికి, ఘటనలకు పరిష్కారాలు కూడా ఉంటాయి. రెండు చివరలు మరింత చిట్టచివరివిగా యెడమైపోతున్నట్లు వుంటుంది. ఏది మంచో అది మరింత ఉత్తమమైనదిగా, చెడ్డది మరింత నికృష్టంగా తయారవుతున్నట్లనిపిస్తుంది. అదలా ఉంటుంది. ప్రపంచంపై ఒత్తిడి కలిగించే ఆ భయంకర దివ్యశక్తితో అలా ఉంటుంది - అది నా అభిప్రాయం.

అవును, అది గ్రాహ్యమౌతున్నది.

అవును, దానినలా సంవేదిస్తాం (మదర్ గాలిలో వ్రేళ్ళాడిస్తారు) ఒక ఉదాసీన రీతిలో సాధారణంగా సంభవించే అనేకమైనవి, ఆ పరిస్థితులలో తీవ్రతరమౌతాయి. స్థితులు, విభేదాలు నిశితమౌతాయి. దుస్సంకల్పాలు నిశితమౌతాయి. అంతే గాక, అదే సమయంలో అసాధారణ మహిమలు, అసాధారణంగా చనిపోబోతున్న వారు రక్షించబడ్తారు, విడదీయలేని చిక్కు సమస్యలు, అకస్మాత్తుగా విడిపోతాయి.

వ్యక్తుల విషయంలో కూడా అదే జరుగుతుంది.

దైవం వైపు తిరగడం తెలిసిన వారికి (ఎలా చెప్పాలి) చిత్తశుద్ధితో దైవాన్ని పిలిచే వారికి, అదొకటే ముక్తిమార్గమని అనుభూతి చెందేవారికి, బయటపడే మార్గమదొక్కటే అనుకొనేవారికి, నిజాయితీగా తమను తామర్పించుకొనే వారికి (గాలిలో దూసుకుపోతున్నట్లు సంజ్ఞ) అప్పుడు, కొద్ది నిముషాలలోనే అదొక అద్భుతంగా జరుగుతుంది. చిన్న విషయాలకు (చిన్నది, పెద్దదనేదేదీ లేదు, ముఖ్యం, అముఖ్యం అనేదేదీ లేదు) కూడా అది అంతే. విలువలు మారిపోతాయి.

ప్రపంచం గురించిన దృష్టే మారిపోయినట్లవుతుంది (మౌనం)

నిజం చెప్పాలంటే అతిమానసిక అవతరణచే ప్రపంచంలో జరిగే మార్పుకు సంబంధించిన దాన్ని గురించి ఒక అభిప్రాయం కలిగించడానికే ఇది చెప్తున్నాను. తటస్థం అనిపించే విషయాలు, పరిపూర్ణం అవుతాయి. ఒక చిన్న తప్పు, దాని పర్యవసానాలలో ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చెప్పే విషయంగా అవుతుంది. ఒక చిన్న చిత్తశుద్ధి, ఒక చిన్న యథార్థ ఆకాంక్ష ఫలితం మహిమోపేతమైనది

అవుతుంది. జనంలో విలువలు తీవ్రతరమౌతాయి. పదార్థ దృక్కోణం నుండి చూచినా, అతిచిన్న లోపం, చాలా చిన్న దానికి కూడా అతిపెద్ద పర్యవసానాలు ఉంటాయి. ఆకాంక్షలో అతికొద్ది చిత్తశుద్ధి వున్నా అద్భుత ఫలితాలనిస్తుంది. విలువలు తీవ్రతరమౌతాయి, నిశితత్వాన్ని సంతరించుకొంటాయి.

CWM 11:313-314

దైవానికి మరింతగా ప్రతిస్పందించేట్లు పదార్థాన్ని తయారు చేయడం

నేనీ నిర్ణయానికొచ్చాను. నేను చూచాను, నేను పరిశీలించాను, ఇంతకంటే మంచి మాటలేనందు వల్ల 'అతిమానసికం' అని మనం పిలిచే, ఈ అతిమానసికం ఉన్నత శక్తిని సృష్టిని మరింత సులభతరంగా స్పందించే విధంగా తయారు చేస్తుంది. మనం దానిని 'దివ్యం' అని ఎందుకంటున్నామంటే, మనమిప్పుడేదై వున్నామో దానితో పోలిస్తే అది దివ్యం. కాని... (అవతరణ, ఒత్తిడి సంజ్ఞ) దివ్యక్రియాశక్తికి, అది పదార్థాన్ని మరింత సులభతరంగా స్పందించే విధంగా ఇంకా అధికంగా తప్పకుండా చేస్తుంది. దాన్నెలా చెప్పగలం? ప్రస్తుతం మనకు కన్పించని యింద్రియ గ్రాహ్యం కానిది అసత్యం (అంటే నా అర్థం సామాన్య మానవ జీవి విషయంలో) 'ఘనిష్ట'మైనవి, కానివి వున్నాయని మనం అంటాం. అయినప్పటికీ ఈ బలమైన శక్తి, ఈ మహాశక్తి పదార్థం కాదు. భువిపై, భువి సంబంధిత పదార్థ వస్తువులకన్న అధిక ఘనిష్టంగా శక్తివంతమైనదౌతుంది. అవును అది, అది..

అతి మానస జీవుల రక్షణ, కాపాడుకొనే ఉపాయం ఇది. చూడడానికది పదార్థం కాదు. పదార్థ వస్తువులకన్న పదార్థంపై ఒక మహాశక్తి దానికి ఉంది. రోజురోజుకూ, గంటగంటకూ అధికాధికంగా యథార్థం అవుతోంది. మనం దైవం అని పిలిచే దానితో దిశానిర్దేశం చేయబడినపుడు, అది నిజంగా అది అర్థమోతోందా - పదార్థాన్ని కదిలించగల శక్తిదానికి వున్నది. అది ఒక పదార్థ సంబంధ హఠాత్సంఘటనను ప్రతిల్లజేయగలదు. పూర్తిగా పదార్థ విషయకమైన దాని పర్యవసానాలను తుడిచి వేయగలదు. అది పదార్థం కన్న బలవత్తరమైనది. ఇది పూర్తిగా నూతనమైనది, అగ్రాహ్యమైనది. అందుచేత జనం సాధారణ చేతనలో అది ఒక విధమైన ఆందోళనను కలిగించగలదు. అవును, అది అదే. అదివరకేదై వున్నదో అది కానట్లు కన్పిస్తున్నది. యథార్థంగా ఏదో నూతనమైనది వున్నది - ఇదివరకటిదికెంత మాత్రం కాదు.

మన ఇంగితజ్ఞానమంతా, మన తర్కమంతా, మన లోక జ్ఞానమంతా, నేలకేసి కొట్టబడింది. నిరుపయోగం! ఇకనెంతమాత్రం శక్తి లేదు, ఏ మాత్రం సత్యత లేదు, ఇప్పుడున్న దానికి దానికీ ఏ మాత్రం సంబంధం లేదు. యథార్థంగా అదొక నూతన ప్రపంచం.

CWM 11:315-16

ఘనమైన మార్పు

నూతన సృష్టికి సిద్ధం కావడం

శ్రీ మాత : ఈ ప్రపంచం ఒక పెద్ద మార్పు కోసం సిద్ధం అవుతోంది, మీరు సహాయం చేస్తారా? మీరు మాట్లాడే ఆ గొప్ప మార్పు ఏమిటి? దానికి మేము ఎలా సహాయపడగలం?

భూమిపై ఒక నూతన జాతి అవతరించడమే గొప్ప మార్పు. జంతు జాలానికి, మనిషి ఏవిధంగానో, మనిషికి నూతన జాతి ఆవిధంగా ఉంటుంది. మానవుల్లో ఎవరైతే ఈ నూతన చైతన్యాన్ని స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారో, వారికి జ్ఞానోద్దీపన కలుగజేయడానికి ఈ కొత్త జాతి చైతన్యం ఇప్పటికే భూమిపై పనిచేస్తోంది.

మీకు సహాయం చేయమని మీరు మమ్మల్ని కోరారు, నేను మీకు ఏవిధంగా సహాయ పడగలను? నేను ఏమి చేయాలి?

భువి పైకి దిగి వస్తున్న ప్రగతిశీల చైతన్యాన్ని, నూతన విషయాలను స్వీకరించడానికి ఏకాగ్రతతో సిద్ధంగా ఉండాలి.

నూతన చైతన్యం భువికి రావడానికి ఎలాంటి మన సహాయమవసరం లేదు. కానీ భువికి దిగివస్తున్న ఆ చైతన్యం వ్యర్థం కాకుండా దానిని స్వీకరించడానికి మనం సన్నద్ధులమై ఉండాలి.

గత సంవత్సరమే భువికి దిగిన ఈ నూతన చైతన్యం, స్వేచ్ఛగా పని చేయడానికి సాధకులు ఏమి చేయాలి?

(1) స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి, మరియు

(2) మృదు మనస్కులుగా ఉండాలి.

నూతన చైతన్యాన్ని స్వీకరించడానికి మనల్ని మనం సిద్ధం చేసుకోవడానికి మొదటి అనివార్యమైన షరతు ఏమిటంటే, నిజమైన, అప్రయత్న సిద్ధమైన విధేయత, ఇది మనం సంపాదించుకోవలసిన అద్భుతమైన విషయాల ముందు మనకేమీ తెలియదని, మనదేమీ లేదని, లోతుగా భావించేలా చేస్తుంది.

CWM 15: 107-108

అహమే పెద్ద అవరోధం

ఒక ముఖ్యమైన షరతు : అహం అనేది అంతం కావాలి. అహం ఇప్పుడు అవరోధం. ఈ అహాన్ని దివ్య చైతన్యంతో భర్తీ చేయాలి. శ్రీ అరొబిందో స్వయంగా దీనిని "అతి మానసము" అని పిలిచారు. ఇందులో ఎలాంటి అపార్థానికి చోటులేకుండా, మనం కూడా దానిని "అతి మానసం" అని సంబోధిద్దాము. ఎందుకంటే ఎవరైనా దైవం గురించి మాట్లాడితే, ప్రజలు వెంటనే భగవంతుడిని గురించే అనుకొంటారు. అది మొత్తాన్ని పాడు చేస్తుంది. ఇది అది కాదు. అది కానే కాదు. (శ్రీమాత తన మూసిన పిడికిలిని నెమ్మదిగా క్రిందకి తెస్తుంది) ఇది భూమిపై అతి మానస ప్రపంచ అవరోహణ, ఇది పూర్తిగా ఊహాజనిత విషయం కాదు. (శ్రీమాత పైకి చూస్తూ....) ఇది పూర్తిగా భౌతిక శక్తి. కానీ (శ్రీమాత నవ్వుతూ...) దానికి భౌతిక సాధనాల అవసరం లేదు. ఓ నూతన ప్రపంచం, ఈ ప్రపంచం లో శరీరం తీసుకోవాలి అనుకొంటుంది.

CWM 11:316

ఇంకో సారి ప్రపంచ యుద్ధం జరిగితే, అది మానవాళిలోని ప్రధాన భాగాన్ని నాశనం చేయడమే కాకుండా, అణ్వాయుధాలను వాడటం వలన, యుద్ధం తర్వాత జీవించి ఉన్న మానవాళి, జీవన పరిస్థితులను కష్టసాధ్యం చేస్తుంది. ఒకవేళ అలాంటి యుద్ధం జరిగే అవకాశం ఇంకా ఉన్నట్లయితే అది అతి మానస ఆగమనంపై మరియు భూమిపై కొత్త జాతిపై ప్రభావం చూపలేదా?

ఇవన్నీ మానసిక ఊహాగానాలు, మీరు మానసిక ఊహల తలంలోకి ప్రవేశించిన తర్వాత సమస్యలకు, వాటి పరిష్కారాలకు అంతం ఉండదు. అవన్నీ నిన్ను సత్యానికి, ఒక్క అడుగు కూడా దగ్గరగా తీసుకురావు. మనస్సుల సురక్షితమైన, అత్యంత ఆరోగ్యకరమైన దృక్పథం ఇలా ఉంటుంది అతి

మానస సృష్టి, వర్తమాన సృష్టిని అనుసరిస్తుందని, మనకు సానుకూల విధానంలో ఖచ్చితంగా తెలుపబడింది. కనుక భవిష్యత్తు కోసం ఏదైతే సిద్ధం అవుతుందో దానికి అవసరమైన పరిస్థితులు ఉండాలి. అవి ఏ పరిస్థితులైనా గాని ఈ పరిస్థితులు ఏమిటో మనం సరిగా ముందుగా ఊహించలేము. కనుక వాటి గురించి మౌనంగా ఉండటం మంచిది.

ఇబ్బందులను ఊహించడం అంటే, అవి జరగడానికి సహాయం చేయడమే. ప్రతిక్షణం, దైవకృప పై పూర్తి నమ్మకంతో శ్రేష్ఠమైన దానిని గురించి ఆలోచించడమే అతి మానసానికి సహకరించడం.

CWM15: 111-12

నూతన ప్రపంచంతో సహకరించి పనిచేయడం

ఎంత సమయం పడుతుందో ముందుగా ఊహించడం చాలా కష్టం. ఇది కొంత మంది వ్యక్తుల సద్భావన మరియు గ్రహణ శక్తి పై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎందుకంటే వ్యక్తి ఎల్లప్పుడూ, సమూహం కంటే వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతాడు. దాని స్వభావం ప్రకారం మానవజాతి మిగిలిన సృష్టికన్నా ముందుగా అతి మానసాన్ని అవతరింపజేయడానికి ఉద్దేశించబడినది.

ఈ సహకారానికి ఆధారంగా, మారాలనే సంకల్పం తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. పరిస్థితులు ఇప్పుడెలా ఉన్నాయో ఇకపై అలా ఉండవు. దాన్ని చేరుకోవడానికి చాలా మార్గాలు ఉన్నాయి, విజయం సాధించినపుడు అన్ని పద్ధతులు కూడా మంచివే. వ్యక్తి తను ఉన్న స్థితిపై తీవ్ర అసహ్యం కలిగి వీటన్నిటి నుండి బయటపడి వేరొకదాన్ని సాధించాలని తీవ్రంగా కోరుకొంటాడు - ఇది చాలా సానుకూలమైన వైఖరి. తనలో ఒక స్పర్శను, చాలా అందమైన సత్యాన్ని అనుభూతి చెందవచ్చు, మరియు ఆ సత్యాన్ని చేరడానికి మిగిలిన అన్నింటినీ ఇష్టపూర్వకంగా వదిలివేయాలి అనుకొంటాడు. ఎందుకంటే ఆ సత్యాన్ని చేరే మార్గం లో ఏదీ భారం కాకూడదు.

ప్రతి వ్యక్తి విషయంలోనూ అనివార్యమైనది ఏమిటంటే, పురోగతి కోసం తీవ్రమైన సంకల్పం, పురోగతికి ఆటంకం కలిగించే ప్రతీదానినీ సుముఖంగా, మరియు సంతోషంగా త్యజించడం. ముందుకు వెళ్ళకుండా నిరోధించే ప్రతీదానినీ దూరంగా 'విసిరి వేయడం, "ఇది రేపటి నిజం, అనివార్యం" అని, అది ఏదీ కాదు, ఎవరిది ఎలాంటి చెడుసంకల్పమైన చివరకు ప్రకృతి నుండి

కూడా ఏదీ ఈ రేపటి వాస్తవాన్ని ఆపలేదు అని బలమైన నమ్మకంతో అజ్ఞాతంవైపుకు తిరిగి ఉండటం. ఇదేదో చాలా సుదూర భవిష్యత్తు కాదు. ఇది ఇప్పటికీ సాధించబడిన వాస్తవం. ఇప్పుడిపుడే రూపు దిద్దుకొంటున్న ఈ వాస్తవికతకు అనుగుణంగా ఎలా తమను మార్చుకోవాలో, పాత అలవాట్ల భారంతో ఎలా అణగిపోకూడదో, తెలిసిన వారికి దర్శించడమే కాకుండా నిజీకరించుకొనే అదృష్టం తప్పకుండా ఉంటుంది.

ప్రజలు నిద్రపోతారు, వారు మర్చిపోతారు, వారు జీవితాన్ని తేలికగా తీసుకొంటారు, వారు మర్చిపోతారు, అన్ని సమయాల్లోనూ మర్చిపోతారు. కానీ మనం ఒక అరుదైన సమయంలో, ఒక ప్రత్యేకమైన సమయంలో ఉన్నామని గుర్తించగల్గాలి. మనకు అపారమైన అదృష్టం కలిగింది. ఓ కొత్త ప్రపంచం ఆవిర్భావ సమయంలో ఉండే మహోన్నత అవకాశం మనకు ఉంది. మన పురోగతికి అవరోధం కలిగించే ప్రతీదానిని మనం చాలా సులభంగా వదిలించుకోగలం.

కాబట్టి ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే ఈ వాస్తవాన్ని గుర్తుంచుకోవడం అనిపిస్తుంది. వ్యక్తికి స్పష్టమైన అనుభవం లేనప్పటికి దాని నిశ్చాయకతలు దానిలో నమ్మకాన్ని కలిగి ఉండటం. ఎల్లప్పుడూ దానిని గుర్తుంచుకొని, నిరంతరం మననం చేయాలనే ఆలోచనలో నిద్రపోవడం, ఆ గ్రహింపుతోనే మేల్కొనడం. ఇదంతా చేయడానికి ఓ నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భావానికి సాక్షీభూతంగా మనం ఉంటామనే గొప్ప సత్యాన్ని నేపథ్యంగా కలిగి ఉండాలి.

అందులో మనం పాల్గొనవచ్చు. మనమే ఈ కొత్త ప్రపంచంగా మారవచ్చు. నిజంగా అటువంటి అద్భుతమైన అవకాశం ఉన్నపుడు, దానికోసం ప్రతీదీ వదులుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి.

CWM 9: 159-60

అసాధారణ మలుపు

మనం ప్రపంచ చరిత్రలో అసాధారణ మలుపులో అసాధారణ సమయంలో జీవిస్తున్నాము. బహుశా, ఇంతకు ముందెన్నడూ, మానవజాతి ఇలాంటి ద్వేషం, రక్తపాతం, గందరగోళానికి సంబంధించిన చీకటి కాలాన్ని చూడలేదు. అదే సమయంలో, ప్రజల హృదయాలలో ఇంత బలమైన, ఉత్సాహభరితమైన ఆశ ఎప్పుడూ ఉదయించలేదు. నిజమే, మనం మన

హృదయ స్వరాన్ని వింటే, మనం కొద్దో గొప్పో చేతనతో, న్యాయం, సౌందర్యం, సామరస్యపూర్వకమైన మంచి-సంకల్పం, సోదరభావం కలగలసిన ఒక కొత్త పాలన కోసం ఎదురు చూస్తున్నామని వెంటనే గ్రహిస్తాము. ఇది ఇప్పటి ప్రపంచ వాస్తవ స్థితికి పూర్తి విరుద్ధంగా కనిపిస్తోంది. కానీ తెల్లవారుజాము కంటే రాత్రి ఎక్కువ చీకటిగా ఉండదని మనందరికీ తెలుసు. ఈ చీకటి, సమీపిస్తున్న తెల్లవారుజామునకు సంకేతం కాదా? పైగా రాత్రి చీకటి దట్టంగా, చాలా భయంకరంగా ఉండకపోతే, బహుశా తెల్లవారుజాము చాలా ప్రకాశవంతంగా, స్వచ్ఛంగా, ఉండకపోవచ్చు.... రాత్రి చెడు కలల తర్వాత ప్రపంచం కొత్త చేతనలో మేల్కొంటుంది.

ఇప్పుడు నాటకీయంగా ముగుస్తున్న నాగరికత, మేధా శక్తి మీద, పదార్థంతో, ప్రాణిక తత్వంతో వ్యవహరించే మేధస్సుపై ఆధారపడింది. ఇప్పుడు ప్రపంచానికి జరుగుతున్న దాని గురించి మనం ఇక్కడ చర్చించాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ ఒక కొత్త పాలన వస్తోంది, అది ఆత్మది. మానవత తరవాత వచ్చే దివ్యత్వానిది.

అయినప్పటికీ, మనం ఇలాంటి అద్భుతమైన సమయంలో భూమిపై జీవించే అదృష్టవంతులమైతే, జరుగుతున్న సంఘటనలను చూస్తూ నిలబడితే సరిపోతుందా?

తన హృదయం తన కంటే, తన కుటుంబ పరిమితుల కంటే ఎక్కువ విస్తరించి ఉందని నమ్మినవారు, వారి ఆలోచనలు చిన్న వ్యక్తిగత ఆసక్తులు, స్థానిక ఆచారాల కంటే ఎక్కువగా ఉన్నాయని భావించే వారందరూ, సంక్షిప్తంగా, వారు తమకు తామే అని లేదా తమ కుటుంబానికి లేదా దేశానికి చెందినవారు కాదని గ్రహించిన వారందరూ, కానీ తాము మానవజాతి ద్వారా అన్ని దేశాలలో తనను తాను అభివ్యక్త పరుచుకునే భగవంతునికి చెందినవారమని గ్రహించిన వారందరికీ నిజానికి వారు పైకి ఎదగాలని, ప్రభాత ఆగమనం కోసం పనిచేయాలని తెలియాలి.

CWM 2: 158-59

అతిమానవతత్వానికి మనిషి మార్గం:

మానవజాతిలో, తమ అంతర స్వభావాన్ని పెంపొందించుకున్న అతి కొద్దిమంది, తమ అంతరాత్మకు సంబంధించిన నిజమైన శాసనాన్ని

కనుగొనడంలో తమ శక్తిని కేంద్రీకరించిన వారు, ఎక్కువ లేదా తక్కువ మోతాదులో అంతఃస్ఫూర్తిని కలిగి ఉంటారు.

మనస్సు సంపూర్ణంగా నిశ్శబ్దంగా, చక్కగా మెరుగు పెట్టిన అద్దంలా స్వచ్ఛంగా, గాలిలేని రోజున ఒక కొలనులా కదలకుండా ఉన్నప్పుడు, పై నుండి, నక్షత్రాల కాంతి చలనం లేని నీటిలో పడి ప్రతిబింబించినట్లు, అతిమానస కాంతి, లోపల ఉన్న సత్య కాంతి, నిశ్చల, నిశ్శబ్ద మనస్సులో ప్రకాశించి అంతఃస్ఫూర్తికి జన్మనిస్తుంది. నిశ్శబ్దం నుండి ఈ స్వరాన్ని వినడానికి అలవాటుపడిన వారు, వారి చర్యలను ప్రేరేపించే ఉద్దేశ్యంగా దీనిని మరింత ఎక్కువగా తీసుకుంటారు. ఇతరుల విషయానికొస్తే, సగటు మనుషులు, తార్కిక క్లిష్ట మార్గాలలో సంచరిస్తే, వారు ఈ ఉన్నత ప్రవృత్తి, బలమైన, విఫలం కాని చేయి అనే అంతఃస్ఫూర్తి మార్గనిర్దేశం ద్వారా జీవితంలో మలుపుల గుండా నేరుగా వారి మార్గాలలో వెళతారు.

ఈ అపూర్వ, అసాధారణ శక్తి ఖచ్చితంగా రేపటి (తర్వాత వచ్చే) మనుష్య జాతికి సహజంగా, సర్వసాధారణంగా ఉంటుంది. కానీ బహుశా దీనిని నిరంతరంగా ఉపయోగించడం తార్కిక బుద్ధికి హానికరం. మనిషి, కోతికి ఉండే తీవ్ర శారీరక సామర్థ్యం కోల్పోయినట్లే, అతిమానస మానవుడు కూడా మనిషికి ఉండే తీవ్ర బుద్ధి శక్తిని అంటే తనను తాను, ఇతరులను మోసం చేసే సామర్థ్యాన్ని కోల్పోతాడు.

ఈ విధంగా, అతను చాలా సరైనదిగా అనుకునే, వ్యర్థంగా గర్వించే తెలివితో సహా అతను ఇంకా అభివృద్ధి చేసుకున్నదంతా ఇప్పుడు అతనికి సరిపోదని ధైర్యంగా ప్రకటించినప్పుడు, ఆ మనిషి ప్రయాణించడానికి అతిమానస తత్వ మార్గం తెరవబడుతుంది. అప్పుడు లోపల ఉన్న ఈ గొప్ప శక్తిని కనుగొని వెలికితీయడంలో, దానిని ముక్తం చేయడంలో అతనికి చాలా గొప్ప నిమగ్నత ఉంటుంది. అప్పుడు తత్వశాస్త్రం, కళ, విజ్ఞానశాస్త్రం, సామాజిక అస్తిత్వం లాంటి ముఖ్య సాధనాలు ఇకపై మనస్సు, లేకపోతే ప్రాణిక శక్తి ఆధీనంలో ఉంటూ అవి వాటి కోసం గీసుకున్న వృత్తంలో పని చేయవు. కానీ మనస్సు, ప్రాణిక శక్తుల వెనుక ఉన్న గొప్ప సత్యాన్ని కనుగొనడానికి, అలాగే ఆ సత్య శక్తిని మన మానవ అస్తిత్వంలోకి తీసుకురావడానికి సాధనంగా పనిచేస్తాయి. ఈ ఆవిష్కరణే మన వాస్తవికత, ఎందుకంటే ఇది మన అత్యున్నత స్వీయ స్వభావం.

CWM 2: 163-64

కొత్త యుగానికి మార్గదర్శకులు:

అందువల్ల, జంతుతత్వ మానవత్వం అత్యధిక మానసిక స్థాయి మానవత్వంగా మార్చబడినట్లుగా, ప్రస్తుత మానవత్వం ఆధ్యాత్మిక మానవత్వంగా పరిణామం చెందడం లేదా. మార్పు చెందడాన్ని మానవుని గొప్ప అవసరంగా, ఆధ్యాత్మిక పరిణామాన్ని తమ విధిగా గుర్తించిన వారే, నూతన యుగంలో మానవాళి భవిష్యత్తుకు అత్యంత సహాయం చేసే వ్యక్తులు. వారు నిర్దిష్ట మత విశ్వాసాల పట్ల తులనాత్మకంగా అనాసక్తంగా ఉంటారు. వారు ఆ మత విశ్వాసాలకు సహజంగా ఆకర్షింపబడ్డ మిగిలిన వారిని, వారి ఇష్టాయిష్టాలకు వదిలివేస్తారు. వారు ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన పై మాత్రమే విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉంటారు. యంత్రాంగాలు, బాహ్య సంస్థల ద్వారా ఈ మార్పును ప్రభావితం చేయవచ్చని వారు తప్పుగా భావించరు. ప్రతి మనిషి అంతరాత్మ స్పందన బట్టి అంతర్లీనంగా జీవించాలని, అలా జీవించలేకపోతే ఎప్పటికీ సత్యాన్ని అభివ్యక్తం చేయలేరని, వారికి తెలుసు.

ఈ వ్యక్తులలో, ఈ గొప్ప పరివర్తనను గ్రహించే మొదటి వ్యక్తి స్త్రీ అయి ఉండాలి, ఎందుకంటే కొత్త జాతికి సంబంధించిన మొదటి నమూనాలకు ఈ ప్రపంచంలో జన్మనివ్వడం ఆమె ప్రత్యేక కర్తవ్యం. దీన్ని చేయగలగాలంటే, ఈ ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనకు సంబంధించిన ఆచరణాత్మక ఫలితాల గురించి కొద్దో గొప్పో ఆమె అవగాహన చేసుకోవాలి. ఈ ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన కేవలం బాహ్య పరివర్తనల ద్వారా ప్రభావితం కాదు, అటువంటి బాహ్య పరివర్తనల అభివ్యక్తి ద్వారా మనం ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనను అవగాహన చేసుకోలేము.

ఇవి మేధావుల రంగంలో ఉన్నట్లు, నైతిక, సామాజిక రంగాలలో ఖచ్చితంగా అల్పంగా.

మత విశ్వాసాలు, ఆరాధనలు వాటి ప్రాముఖ్యతను కోల్పోవడంతో, నైతిక పరిమితులు / అనుశాసనాలు, ప్రవర్తనా నియమాలు లేదా ఆచారాలు కూడా వాటి ప్రాముఖ్యతను కోల్పోతాయి.

CWM 2: 166-67

వాస్తవానికి, మానవ జీవితంలో, నైతికతకు సంబంధించిన సమస్య అంతా, ప్రాణిక సంకల్పం - దాని ప్రేరణలకు, మనస్సు దాని శాసనాలకు మధ్య సంఘర్షణలో కేంద్రీకృతమై ఉంటుంది.

మనస్సుకి ప్రాణిక సంకల్పం సమర్పించబడినప్పుడు, వ్యక్తి లేదా సామాజిక జీవితం నైతికంగా మారుతుంది. కానీ ప్రాణిక సంకల్పం, మానసిక శక్తీ, ఈ రెండూ సమానంగా ఉన్నతమైన దానికి, అంటే అతిమనస్సుకు సమర్పించుకున్నప్పుడు మాత్రమే, మానవత్వాన్ని (మనుష్య జీవితాన్ని) దాటుకొని, నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం ప్రారంభమవుతుంది, అదే అతిమానవుని జీవితం. ఎందుకంటే అతని శాసనం అతని లోపల నుండి వస్తుంది, అది ప్రతి జీవి లోపలి మధ్యభాగంలో ప్రకాశించే దైవిక శాసనం, అది అక్కడి నుంచి జీవితాన్ని పరిపాలిస్తుంది, దైవిక శాసనం దాని అభివ్యక్తిలో బహుళత్వాన్ని కలిగి ఉంటుంది, కానీ దాని మూలంలో అది ఏకమే. దాని ఐక్యత కారణంగా, అది అత్యున్నత ఆజ్ఞ, సామరస్యాల శాసనం.

అందువల్ల వ్యక్తి అహంకార పూరిత ఉద్దేశ్యాలు, చట్టాలు లేదా ఆచారాల ద్వారా మార్గనిర్దేశం చేయబడడు, అన్ని స్వార్థ లక్ష్యాలను విడిచి పెడతాడు. అతను పాటించే శాసనం పరిపూర్ణ నిరాసక్తతతో ఉంటుంది. అతనికి ఇహ పరాలకు సంబంధించి వ్యక్తిగత లాభాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ప్రవర్తించడం ఊహించడానికి కూడా సాధ్యం కాని అసాధ్యంగా మారుతుంది. ప్రతి కార్యము దానిని ప్రేరేపించే దివ్య శాసనానికి సంపూర్ణమైన, సరళమైన, సంతోషకరమైన విధేయతతో, ఎటువంటి బహుమతి లేదా ఫలితాల కోసం ఆశపడకుండా చేయబడుతుంది, ఎందుకంటే అంతరాత్మతో తాదాత్మ్యత చెంది, తన లోపల ఉన్న దివ్య విధాన సంకల్పాన్ని అనుసరిస్తూ, అటువంటి స్ఫూర్తి కింద పనిచేయడం ద్వారా వచ్చే ఆనందమే అత్యున్నత బహుమతి.

ఈ విధంగా చేయడం ద్వారా అతిమానవుడు తన సామాజిక ప్రమాణాన్ని కూడా కనుగొంటాడు. తనలో దివ్య శాసనాన్ని కనుగొనడం వలన అతను ప్రతి జీవిలో అదే దివ్య శాసనాన్ని గుర్తిస్తాడు, దివ్య శాసనంతో తాను తాదాత్మ్యత చెందడం ద్వారా అతను అందరిలో ఉన్న దివ్య శాసనాన్ని గుర్తిస్తాడు, తద్వారా భూ ప్రపంచంలోని అన్నిటిలోని ఏకత్వం గురించి

తెలుసుకుంటాడు, అంటే మూల సారం, ప్రధానాంశ పదార్థాల ఏకత్వమే కాకుండా, అత్యంత బాహ్యతలాలైన భౌతిక, ప్రాణిక తలాలలోని ఏకత్వాన్ని సైతం గుర్తించగలడు.

అతను కేవలం మనస్సో, ప్రాణికమో, లేక భౌతిక శరీరమో కాదు, వాటిని తన అధీనంలోకి తీసుకొని, వాటికి సూచన చేస్తుండే వాటికి జీవనాధారమైన నిశ్శబ్ద, శాంతిమయ, శాశ్వత అంతరాత్మ, ఈ అంతరాత్మను, అతను ప్రతి చోటా అంటే అందరి మనసుల్లోనూ, ప్రాణికాల్లో, భౌతిక శరీరాల్లో కూడా గుర్తించగలడు. అతను ఈ పరమాత్మను దివ్య సృష్టికర్తగా, అన్ని పనులను చేసే వానిగా, అన్ని అస్తిత్వాలలో ఉండే ఏకత్వంగా గుర్తించగలడు. ఎందుకంటే విశ్వ అభివ్యక్తికి సంబంధించి అనేక ఆత్మలు ఒకే పరమాత్మ యొక్క ముఖాలు మాత్రమే అని అతను తెలుసుకొని ఉంటాడు. అతను జీవుల రూపాలలో (ప్రతి జీవిలోను) తనకు కనిపిస్తూ ఉన్నది అనేక ముఖాలను ప్రదర్శించే విశ్వ విశ్వవ్యాప్త దివ్యత్వం అని గ్రహిస్తాడు. అతను దానిలో తనను తాను విలీనం చేసుకుంటాడు, తన స్వంత మనస్సుని, ప్రాణికాన్ని, శరీరాన్ని పరమాత్మ యొక్క ఒక ప్రదర్శనగా గ్రహిస్తాడు, ప్రస్తుతం మనం ఇతరులను వేరే మనుషులుగా భావించినట్లు కాకుండా, వారిని అతను మనః ప్రాణ శరీరాలలో అతని సొంత అంతరాత్మగా అనుభూతి చెందగలడు. అతను తన శరీరానికి మిగిలిన వారి శరీరాలకి మధ్య ఉన్న ఏకత్వాన్ని అనుభూతి చెందగలడు, ఎందుకంటే అతను అన్ని భౌతిక పదార్థాల ఐక్యత గురించి నిరంతర స్పృహలో ఉంటాడు. అతను అన్ని అస్తిత్వాలలో ఉన్న విశ్వవ్యాప్త మనస్సు, హృదయాలతో తనను తాను ఐక్యం చేసుకుంటాడు. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, అతను తనను తానే ఇతరులందరిలో, ఇంకా ఇతరులందరిలో తనను చూసి అనుభూతి చెందగలడు, తద్వారా ఐక్యత యొక్క పరిపూర్ణతలో నిజమైన సంఘీభావాన్ని గ్రహించగలడు.

CWM 2: 167-68 — మదర్

విశ్వవ్యాప్త ఉనికిలో మనం ప్రత్యేకంగా సానుకూల సమయంలో ఉన్నాము, భూమిపై, ప్రతిదీ కొత్త సృష్టి కోసం లేదా శాశ్వత సృష్టిలో కొత్త అభివ్యక్తి కోసం సిద్ధమవుతున్న సమయం ఇది.

CWM 16: 353 — మదర్

నూతన జాతి క్షణిక దర్శనాలు

మానవుడు పరిణామ జీవి : అతనే చరమం కాదు. ఎందుకంటే పరిణామం అతనితో ప్రారంభం కాలేదు. అతను దాని వ్యక్తమవుతున్న మకుటము కాదు, దాని అత్యున్నత బహిర్గమనము కాదు, ప్రకృతి చిట్టచివరి ఫలితార్థము కాదు. ప్రకృతి మనిషిలో తన అత్యున్నత సంభావ్యతలను తీసుకురాలేదు : అతని ద్వారా ఆమె చైతన్యానికి, అస్తిత్వానికి చెందిన సర్వోన్నత ఎత్తులకు చేరలేదు. ఇంకా దిగువ మానవత అయిన కీటకము, జంతువు అతని ముందున్నాయి గనుక అతని తర్వాత అతిమానవత, అతిమానవుడు ఉండి తీరాలి.

మనిషి తనకు తానే అతిమానవుడు కావచ్చు, వర్తమానంలో అతను కానిదంతా కావచ్చు . కానీ దానికి అతను తనను తాను అధిగమించాలి, ఇది ప్రస్తుత అసంపూర్ణ చైతన్యానికి అంటిపెట్టుకుని ఉండటంతో జరుగదు, అతను పరిణామంలోని తదుపరి దశను తీసుకోవాలి. తనలోని ఆధ్యాత్మిక దేవతను కనిపెట్టి, విడుదల చేయాలి, తనలోని దైవత్వ సంభావ్యతలను వాస్తవం చేసుకోవాలి, మహాశక్తిమంతునిగా కావాలి భూ ప్రకృతి మార్మికత ప్రారంభమైనప్పటినుండీ బందీగా వున్న యథార్థ పదార్థం నుండి బయటకు రావడనికి సంఘర్షిస్తున్న దైవం కావాలి.

CWSA 12:262-65

ఒక పదార్థ, జంతు ప్రపంచంలో మానవ సంభావ్యత ప్రకటన అన్నది దివ్యకాంతి ఆగమన ప్రథమప్రకాశం- పదార్థం నుండి జన్మించవలసిన ఒక దేవత యొక్క సుదూరప్రారంభ సూచన. మానవ ప్రపంచంలో అతిమానవ అభివ్యక్తి ఆ సుదూర ప్రకాశ వాగ్దాన సఫలత.

మానవునికి అతిమానవునికి భేదం, మనసుకు, దానికి ఎంతో ఆవల ఉన్న చైతన్యానికి మధ్యన బేధం వంటిది, అది ఆలోచించే మనసు ఎలా అయితే వృక్ష, జంతు చైతన్యానికి అతీతమైనదో అలా ఉంటుంది . ఇక్కడ మనిషిని వేరు చేసే అసలు తత్వం మనసే, అలా అతిమానవుడిని వేరు చేసే అసలు తత్వం అతిమనసు లేదా ఒక దివ్య జ్ఞానం.

మానవుడు ఆరోహించే సహజ ఉచ్ఛ బిందువు కాదు అతిమానవుడు, అలాగే మానవుని గొప్పతనానికి, జ్ఞానానికి, శక్తికి, మేధకు, సంకల్పానికి,

గుణానికి, తెలివికి, శక్త్యుత్పాదకతకు, పవిత్రతకు, ప్రేమకు, స్వచ్ఛత లేక పరిపూర్ణతకు చెందిన ఒక ఉత్తమశ్రేణి కాదు. అతి మనసు మానసిక మానవునికి, అతని పరిమితులకు అతీతమైనది, మానవస్వభావానికి యుక్తమైన అత్యున్నత చైతన్యాని కన్నా ఒక గొప్ప చైతన్యం.

CWSA 12: 157

మానవునికి అతిమానవునికి మధ్యన మధ్యంతరాలు

మధురమయి శ్రీమాతా, మానవునికి అతిమానవునికి మధ్యన ఏవైనా మధ్యంతర స్థితులు ఉన్నాయా?

చాలా ఉండటానికి అవకాశముంది.

మానవునికి, అతిమానవునికా? నూతన అతిమానస జాతి గురించి నువ్వు మాట్లాడటం లేదు కదా! నిజంగా మనం అతిమానవుడని పిలిచేదాని గురించే మాట్లాడుతున్నావా, అంటే తన సాధారణ మానవ జన్మతో పొందిన భౌతిక అస్తిత్వాన్ని మానవ పద్ధతిలో రూపాంతరం చెందించాలని ప్రయత్నించే మానవుని గురించేనా ? ఏవైనా దశలున్నాయా అనా?- ఖచ్చితంగా అక్కడ అసంఖ్యాక పాక్షిక సాక్షాత్కారాలు ఉంటాయి, వారి వారి సామర్థ్యాన్ని బట్టి రూపాంతరీకరణ స్థాయి మారుతుంది, ఫలించి లేదా ఫలించకుండా, నిర్దిష్టంగా పరిగణించదగిన సంఖ్యలో ప్రయత్నాలుంటాయి అతిమానవుని పోలిన దానిని చేరడానికి ముందు, ఎక్కువతక్కువగా విజయవంతమైన ప్రయత్నాలు వుంటాయి. తమ సాధారణ స్వభావాన్ని అధిగమించాలని శ్రమించే వాళ్ళంతా, తమకు దివ్యసత్యంతో అనుబంధాన్ని తీసుకువచ్చిన, ఇంకా లోతైన భౌతిక అనుభవాన్ని వాస్తవం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించే వాళ్ళంతా, అతీతంలోకి లేదా సర్వోన్నతుని వైపు మళ్ళటానికి బదులు, తాము తమలో వాస్తవం చేసుకున్న చైతన్య మార్పును బాహ్యంలో భౌతికంగా వాస్తవం చేసుకోవాలని ప్రయత్నించే వారంతా శిక్షణ పొందుతున్న అతి మానవులే. వారి ప్రయత్నాల విజయంలో అసంఖ్యాక భేదాలుంటాయి. సాధారణ మనిషిలా, సాధారణ జీవితాన్ని గడపకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిసారి, మన చలనాల్లో, మన చర్యప్రతిచర్యల్లో దివ్యసత్యాన్ని ప్రకటించడానికి, సాధారణ అజ్ఞానంతో కాకుండా ఆ సత్యంతో మనం పాలించబడినపుడు మనం శిక్షణ పొందుతున్న అతిమానవులమే, మన ప్రయత్నాల విజయాన్ని బట్టి కొద్దోగొప్పో అర్హత కలిగి వుంటాం, మార్గంలో ఎక్కువతక్కువగా పురోగమిస్తాం.

CWM 9:410

ఇవన్నీ దశలు, కనుక యథార్థానికి ఈ జాతి రూపాంతరీకరణలో, ఈ ఇద్దరిలో ఎవరు ముందు చేరతారు అని తెలుసుకోవడమే ప్రశ్న. దివ్యసత్య ప్రతిబింబంలో తన భౌతికశరీరాన్ని రూపాంతరం చెందించాలనుకునేవారా, లేక పాతశరీరం తన బాహ్య సమగ్రతలో జీవించడాన్ని కొనసాగించలేక శకలాలై అఖండత్వాన్ని కోల్పోవడాన్ని కొనసాగించే పాత అలవాటు వున్న శరీరమా, ఇది రూపాంతరానికి నశింపుకు మధ్యనున్న ఒక జాతి. ఎందుకంటే అక్కడ ఆగిపోయే స్థానాలు కేవలం రెండే ఉంటాయి, రెండు విషయాలు ఏది, ఎంతవరకు విజయవంతమయింది అన్నదానిని సూచించగలదు, లేదా విజయం, అతిమానవుడు కావడం- అప్పుడు మనం ఇలా అనవచ్చు, "ఇప్పుడు నేను గమ్యాన్ని చేరాను అని".... లేదంటే మరణం. అంతవరకు సామాన్యంగా వ్యక్తి "మార్గంలో వున్నట్లే".

ఒకటి లక్ష్యాన్ని సాధించడం, ఇంకొకటి జీవితం హఠాత్తుగా విచ్ఛేదం గావడం - ఈ రెండిటిలో ఏదో ఒకటి తాత్కాలికంగా పురోగతిని అంతం చేస్తుంది. మార్గంలో ప్రతిది ఎంతో కొంత దూరం వెళ్లింది, కానీ గమ్యం చేరేవరకూ ఎవరూ ఏదశలో వున్నది చెప్పలేరు. చివరి అడుగే లెక్కలోకి వస్తుంది. కనుక కొన్ని వందలు లేక వేయి సంవత్సరాలు తర్వాత వచ్చినవారు వెనక్కు తిరిగి చూచుకుని ఇలా అనగలుగుతారు, ఈ దశ లేదా ఆదశ, ఈ సాక్షాత్కారం లేక ఆ సాక్షాత్కారం అక్కడ వుంది...." అది చరిత్ర, అది ఆ సంఘటనకు చెందిన చారిత్రాత్మక భావన. అంతవరకు మనమంతా చలనంలో, కార్యనిర్వహణలో వుంటాం,

మనం ఎంతదూరం పయనించాము, ఇంకా ఎంత దూరం వెళ్ళాలి? అన్నదాని గురించి ఎక్కువ ఆలోచించకపోవడం మంచిది, ఎందుకంటే అది నిన్ను వికలాంగుని చేసి నువ్వు సరిగ్గా పరిగెత్తనివ్వకుండా చేస్తుంది. పరిగెత్తడం గురించి తప్ప వేరే దేని గురించి ఆలోచించకపోవడం మంచిది. సరిగ్గా పరిగెత్తాలంటే అదొక్కటే మార్గం. నువ్వు వెళ్ళాలని కోరుకునే దాన్ని చూడు, ముందుకు పోయే చలనంలో నీ మొత్తం ప్రయత్నాన్నిపెట్టు. ఎంత దూరం వెళ్ళావన్నదాంతో నీకు సంబంధం లేదు, నేను చెబుతున్నాను," ఇది చరిత్ర", ఇది తర్వాత వస్తుంది. మన ప్రయత్నంలోని చరిత్రకారులు మనతో చెబుతారు

- ఎందుకంటే ఒకవేళ మనం ఇంకా అక్కడ వున్నాం - మనంఏం - చేసింది, ఎలా చేసింది వారు చెబుతారు. ఈ క్షణంలో ఏదీ అవసరమో అది చేయాలి : ఇది మాత్రమే ముఖ్యం.

CWM 9: 411

అతి మానవుడు

తర్వాత మదర్ అతిమానవుని చైతన్యంగా గుర్తించిన దాని ఆగమనం గురించి ఇలా అన్నారు.

అది రాత్రి మెల్లగా వచ్చింది, ఈ ఉదయం మేల్కొన్నపుడు అక్కడ ఒక సువర్ణ ఉషోదయంలా వాతావరణం తేలికగా ఉంది. "అవును, ఇది నిజం, నిజంగా కొత్తది" అని శరీరం అనుభూతి చెందింది. ఒక సువర్ణకాంతి, పారదర్శకంగా.....ఉదారంగా ఉంది, "ఉదారత" అంటే ఒక నిర్దిష్టత - ఒక సామరస్యపూరిత నిర్దిష్టత. అది కొత్తగా ఉంది "శుభ సంవత్సరం" అని నేను మనుష్యులతో అన్నపుడు, దీనినే నేను వాళ్లకు అందిస్తాను. ఈ ఉదయం నేను ఈ విధంగా సమయాన్ని గడిపాను, యాదృచ్ఛికంగా "శుభసంవత్సరం, శుభసంవత్సరం"అంటూ. కనుక.....

CWM 11; 148

ఇది ప్రకాశవంతమైనది, నవ్వుతుంది, శక్తివంతంగా దానశీలమైనది. సాధారణంగా మనిషిలో దానగుణం అన్నది కొంచెం బలహీనంగా వుంటుంది, అంటే ఇది యుద్ధం చేయ, ఘర్షణ పడ ఇష్టపడదు. ఇది అలాంటిది కాదు! తనను తాను ప్రభావితం చేసుకునేది.

(మదర్ కుర్చీ చేతుల క్రింద తన పిడికిలి బిగించారు.)

ఇది మొత్తంగా నూతనమైనది కాబట్టి నాకు ఆసక్తి కలిగించింది. అలాగే ఎంతో వాస్తవమైనది! ఇంత యథార్థమైనది (మదర్ తన కుర్చీ చేతులను స్పర్శించారు) సాధారణంగా భౌతిక చైతన్యం ఇతరులను ఎలా స్పర్శిస్తుందో అంత యథార్థమైనది. అంటే ఇది చైత్యపురుష ద్వారా ఆంతరిక అస్తిత్వం లోకి సాగలేదు, ఇది నేరుగా శరీరం పై ప్రభావం చూపింది.

ఇది ఏంటి? బహుశ ఇది అదే అయి వుంటుంది. ఇది వచ్చింది గనుక, శరీర సంవేదన ఒక విధమైన నిశ్చయత, తెలుసుకోవడానికి ఒక కుతూహలం

గానీ, అనిర్దిష్టత గానీ లేని ఒక నిశ్చయత "ఇది ఏమై వుంటుంది? అతిమానసం ఎలా వుంటుంది ? భౌతికంగా, ఇది భౌతికంగా ఎలాంటిది?" అని శరీరం తనను తాను ప్రశ్నించుకునేది. ఇప్పుడు దీని గురించి అదేమీ ఆలోచించడం లేదు, అది సంతృప్తిగా వుంది. బహుశ ఇది అదే అయివుంటుంది.

ఇది సిద్ధంగా వున్న శరీరాలకు వ్యాపింస్తుందా ?

అవును, అవునని విశ్వసిస్తున్నాను. ఇది ప్రవేశించబోయే, తనను తాను ప్రకటించుకోబోయే రూపనిర్మాణమన్న భావన నాకుంది, శరీరాలలో - ప్రవేశించడానికి, తనను తాను ప్రకటించుకో వడానికి - ఈ శరీరాలే అతిమానస శరీరాలు అవుతాయి. లేదంటే బహుశ ... అతిమానవుడు కావచ్చు, నాకు తెలీదు. రెండింటికి మధ్యనున్న మధ్యంతర వ్యక్తి బహుశ అతిమానవుడు కావచ్చు. ఇది చాలా మానవీయమైనది, దివ్యనిష్పత్తులతో వున్న మానవుడు అని చెప్పవచ్చు. బలహీనతలు, ఛాయలు లేని ఒక మానవుడు. ఇదంతా కాంతి- అంతా కాంతి నవ్వుతూ వుంది.... అదే సమయంలో మధురంగా..

అవును, బహుశ అతిమానవుడు.

CWM 11;153

ప్రపంచ వ్యక్తిత్వం

ఒక ప్రపంచ వ్యక్తిత్వానికి ఉండే స్వాభావిక లక్షణ రూపమేమిటి?

దీని స్వాభావిక లక్షణం ఖచ్చితంగా చేతనలో ఈ పరివర్తన. చిన్నగా, వేరు వ్యక్తిగా, ఇతరుల నుండి వేరైన మనిషిగా తనను భావించడానికి బదులు తాను విశ్వ మానవుడినని భావిస్తూ సర్వజనులనూ తన వారిగా, సన్నిహితంగా ఐక్యభావనతో అందరితో తాదాత్మ్యం చెందుతాడు ఈ వ్యక్తి.

"ఈ వ్యక్తి ఎలా మాట్లాడుతాడు? ఎలా ప్రవర్తిస్తాడు?"

ఎలా మాట్లాడతాడా...! వేసే ప్రశ్న మంచిగా లేదు. ఎందుకంటే అతడెలా మాట్లాడుతాడు అని నీవడిగితే అతడు అందరిలానే, అతని గొంతుతో, అతని నోటితోనే అతని మాటల్లోనే మాట్లాడతాడు. ఆ మాట్లాడే స్వభావం ఏమిటి అన్నప్పుడు సహజంగానే, అతను నివసిస్తున్న చేతన స్థాయిలోనే తాను ప్రకటిస్తున్నట్లయితే, అతడు విశ్వచేతనాస్థాయిని వ్యక్తపరుస్తాడు. సామాన్య

ప్రజలు చూచేదానికి భిన్నమైన రీతిలో చూస్తాడు, ఆయా విషయాలను అతడు ఎలా చూస్తాడో సంవేదిస్తాడో దాని ప్రకారమే భిన్నంగా వ్యక్తపరుస్తాడు. అతడు పనిచేయాల్సి వస్తే అతనిలోని అన్ని భాగాలు సామరస్యపూరితమై, అతని కార్యాచరణ చాలా స్పష్టంగా అతని చేతనాస్థాయిని ప్రకటిస్తూ పనిచేస్తాడు. ఇప్పుడు కొంతమంది మనుషుల్లో వారికే చెందిన ఒక భాగంలో చాలా నిశ్చయమైన అనుభవాలు ఉంటాయి. అవి వారి ఇతర భాగాలకు అవశ్యం లేక వెంటనే తర్జుమా కావలసిన అనుభవాలు కావు. సాధన ద్వారా లేదా ఏకాగ్రత లేదా అనుగ్రహం ద్వారా ఒక మనిషి ప్రపంచ వ్యక్తిత్వానికి సంబంధించిన చేతనను సముపార్జించడం సాధ్యమే. కాని తాను పూర్తిగా సర్వసాధారణంగా, నిర్వచించలేని రీతిలో భౌతికంగా ప్రవర్తించడం కొనసాగిస్తుంటాడు. ఎందుకంటే తన అస్తిత్వంలోని సర్వాన్ని సమైక్య పర్చుకోవడంలో అతడు శ్రద్ధ వహించలేదు. తనలోని ఒక అంశం విశ్వజనీనంగా, సచేతనంగా ఉన్నా, తాను ఆహారాన్ని భుజించడం, నిద్రించడం, నడవడం, పనిచేయడం మొదలు పెట్టడంతోనే తతిమ్మా జంతు మానవుల్లానే చేస్తాడు. అది జరగవచ్చు. కాబట్టి, ఇది పూర్తిగా వ్యక్తిగతమైన ప్రశ్న. అది ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి అభివృద్ధి దశపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఒకవేళ ఒక వ్యక్తి అస్తిత్వంలో అన్ని భాగాలను సమైక్యపర్చడంలో శ్రద్ధ వహిస్తే, తన అస్తిత్వంలోని అన్ని అంశాలను కేంద్రీయ సత్యంతో తాదాత్మ్యం చెందించితే అప్పుడిక సహజంగానే అతడు పూర్తి అహంకార రహితంగా ఇతరులను అర్థం చేసుకొని పనిచేస్తాడు. ఆ అవగాహన అతనికి తాను ఇతరులతో తాదాత్మ్యం చెందినప్పుడు కల్గుతుంది. కాబట్టి అతను ద్రష్టలాగా పనిచేస్తాడు. కాని కేంద్రీయ చేతన చుట్టూ తన పూర్తి అస్తిత్వాన్ని సమైక్య పర్చడంలో శ్రద్ధ వహించడంపై అది ఆధారపడి ఉంది. ఉదాహరణకి ఆహారం, నిద్ర లాంటి భౌతిక విషయాలనే తీసుకొన్నప్పుడు ఆ వ్యక్తి తన చేతనను శరీరంలోకి ప్రవేశపెట్టడంలో శ్రద్ధ వహించకపోతే ఆహారం, నిద్రల అవసరం పూర్వంలానే యథాతథంగా ఉంటుంది. తద్వారా వాటి మీద తనదైన నియంత్రణ ఉండదు. మరోవిధంగా తనలోని అన్ని భాగాలను సమైక్య పర్చుకోవడంలో జాగ్రత్త వహిస్తే తన శరీరాన్ని పనిచేయించే ధాతువుల్లోకి తన సూక్ష్మ చేతనను చొప్పించితే అతడి నిద్ర కూడా సచేతనమైన నిద్రగా మారుతుంది. విశ్వరీతికి చెందింది అవుతుంది; ఆ వ్యక్తి తన సంకల్ప మాత్రం

చేత ప్రపంచంలో ఏ మూల ఏం జరుగుతుందో, ఏ వ్యక్తిలో ఏమున్నదో అంతా తెలుసుకోగల సామర్థ్యాన్ని పొందుతాడు; అతడి చేతన విశ్వవ్యాప్తమై, సహజంగానే అతడు ఏమేమి తెల్సుకోవాలనుకుంటున్నాడో వాటన్నింటితో సంబంధం కల్పిస్తుంది. భౌతిక దృష్టితో చూడడం మినహాయించితే, ఒక నిరర్థకమైన, అచేతనమైన నిద్రకు బదులుగా, అతడు ఒక ఫలప్రదమైన బొత్తిగా సచేతనమైన నిద్రను పొందుతాడు.

CWM 8:380-81 *శ్రీమాత*

విజ్ఞానమయ జీవనుడు

విజ్ఞానమయ సత్యజీవనం స్వయంగా దైవం కోసమే పనిచేస్తూ ప్రపంచంలో, సమస్తంలో ఉన్న దైవం కోసమే వశిస్తుంది. దైవ సన్నిధి, వెలుగు, శక్తి, ప్రేమ, ఆనందం, సౌందర్యాలు అధికాధికమౌతూ వ్యక్తిని, ప్రపంచాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవడమే, విజ్ఞానమయ జీవనుడి జీవితార్థం అవుతుంది. ఈ విజ్ఞాత పదార్థాన్ని వినియోగించుకొంటున్నా, అతడిలో ఏ పదార్థ లేదా ప్రాణిక బంధం లేదా కోరిక గాని లేకుండా దానిని వినియోగించుకొంటాడు. ఆధ్యాత్మనే దానిదేయైన పదార్థ రూపంలో దాని అనుమతి, అంగీకారంతోనే దాని స్వీయ ఉద్దేశ్యపూర్తికై తాను వినియోగిస్తున్నాను అని భావిస్తాడు. భౌతిక వస్తువుల ఎడల, వాటిలోని రహస్య చేతన ఎడల, దైవసేవకు, ఉపయోగానికి సంబంధించిన దాని మూగ సంకల్పం ఎడల ఎఱుక, అతడు ఉపయోగించే వాటిలో దైవం, బ్రహ్మం, ఆరాధన, తన దివ్యపదార్థాన్ని, పరిపూర్ణంగా, దోషరహితంగా ఉపయోగించడంలో శ్రద్ధ, పదార్థపు జీవితంలో, యథార్థ లయకు, సక్రమ సామరస్యతకు, పదార్థాన్నుపయోగించడంలో సౌందర్యం యెడల అతనిలో ఒక విధమైన గౌరవం ఉంటుంది.

అతిమానస విజ్ఞాత

అతిమానస విజ్ఞాత అయిన వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిగా ఉండబోతాడు. ఒక నిర్ణీత వ్యక్తిత్వంతో ఒక స్థిరమైన గుణాల కలబోతతో గుర్తించబడిన నమూనా వ్యక్తి భావనలో ఉండదు అతని మూర్తిమత్వం. అంతక్రితంలా కాక అతడు విశ్వ, విశ్వాతీత, చేతనకు ఒక అభివ్యక్తిగా ఉంటాడు. కాలం ద్వారా అస్థిరమైన తరంగాల రూపాన్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని బయటకు త్రోసే ఒక

చపల అవైయక్తిక బహిర్ ప్రవాహంగా అతడి ఉనికి ఉండదు. ఒక దృఢమైన కేంద్రీకృత పురుషుడు తమ లోలోపల లేకుండా ఆ ఫలానా సమయానికి ఏ మౌలికాంశం ముందుకు చొచ్చుకొస్తుందో దాని ప్రకారం ఒక గందరగోళమైన బహురూప వ్యక్తిత్వంతో పనిచేస్తున్నవారు కొందరుంటారు.

కాని ఈ విజ్ఞానమయ చేతన ఒకసామరస్య పూరితమైన చేతన, ఇది స్వీయ జ్ఞానం, స్వీయ నియంత్రణతో ఉంటుంది. దీనిలో పైన ప్రస్తావించిన అసంబద్ధమైన అస్తవ్యస్థత ఉండదు.

CWSA 21:1020-1031

దివ్య శరీరం

నూతన వర్గానికి చెందిన శరీరం, దివ్య శరీరం, ఇప్పటికే వికాసం చెంది ఉన్న పరిణామ రూపాన్ని కొనసాగించాలి. ఇప్పటికే అభివృద్ధి చెందిన ప్రాకృతిక వర్గానికి చెందిన శరీరానికి కొనసాగింపుగా ఉండాలి. అది మానవ శరీరం నుండీ దివ్య శరీరానికి కొనసాగింపు. ఏదో గుర్తించదగనిదిగా సంబంధాన్ని తుంచివేయడం కాదు. పైగా ఏ భాగం మేరకు పరిపూర్ణత సాధించబడిందో దానికి తదుపరి అనుగమనం, శేష పరిణామం. ఈ మానవ శరీరం, దానిలోని భాగాలు ఉపకరణాలుగా దివ్య జీవనానికి సేవలందించడానికి తగినంతగా పరిణామం చెంది ఉన్నాయి. అయినా ఇవి ఇంకా పరిపూర్ణతనొందవలసి ఉన్నది. వీటి పరిమితుల స్థాయి, ఉపయోగం తొలగిపోవాలి. వీటిల్లోని లోపభూయిష్ఠమైన బలహీనత, జాడ్యం, రోగాల్తో కూడిన విశేషాధికారం అంతమైపోవాలి. ఈ శరీర అంగాల ప్రజ్ఞాన సామర్థ్యం క్రియాశీలక కార్యాచరణ ప్రస్తుత పరిమితుల్ని దాటిపోవాలి. నూతన శక్తుల్ని వేటినైతే ప్రస్తుత మానవ జాతిలో సాక్షాత్కరించుకొనే ఆశ కూడా లేదో కలలోనైనా చూడాలనుకోదో - వాటిని ఊహించడం మాత్రం చేయగలదు - వాటిని ఈ శరీరం సముపార్జించుకోవాలి. ఇప్పుడే చాలా తెలియాల్సి ఉంది. పనిచేయాల్సి ఉంది. అది ఈ శరీరంలో వశించే ఆత్మ నేరుగా తన ఆధ్యాత్మిక శక్తితో లేదా నూతన శరీరం తన స్వయం శక్తితో కనుగొన్న పరికరాలు, యంత్రాంగం ద్వారా సాధించబడాలి. ఈ శరీరం స్వయంగా ఇతర శరీరాలతో సమాచార వినిమయం చేసుకోగల స్థాయిల్ని, నూతన సాధనాలను, జ్ఞానాన్ని సముపార్జించే క్రొత్త ప్రక్రియల్ని, కొత్త అనుభవాలను, తనను తన సాధనాలను మలిచే

నేర్పుగల ఊర్జాలను సముపార్జించుకోగలగాలి. శరీరానికి తన నిర్మాణ వ్యవస్థకు అనువైన సాధనాలను బహిర్గత పర్చడం, తనవిగా చేసుకోవడం, దూరాన్ని రద్దుచేసి, దూరాన్ని సమీపంగా మార్చడానికి కావాల్సిన సహజ ఉపకరణ అమరికను లేదా ద్రవ్యాన్ని ప్రస్తుత శరీర అనుభవానికి ఆవల వున్న దానిని చింతన చేయడం దాని పరిధిలో ప్రస్తుతం లేని కార్యాన్ని చేబూనడం, ప్రస్తుత భౌతిక చట్రాన్ని స్థిరీకరించి దానికనువైన పరిస్థితులకు లోబడి పనిచేయడానికి అనుమతింపబడని సూక్ష్మ శక్తులను, మృదు స్వీకరణ శక్తులను వృద్ధిపర్చుకోవడం ఈ శరీరానికి అసాధ్యం కాదు. ఈ శక్తులు ఇంకా అసంఖ్యాకమైన శక్తులు ప్రకటితం కాగలవు. మనం ఊహించడం మాత్రమే చేయగల ఒక అనూహ్య అపరిమిత స్థాయిలో పనిచేయగల పరికరంగా ఈ శరీరం కాగలదు. మొదటగా అవగతమౌతున్న సత్యచేతన నుండీ సర్వోన్నతాల వరకు ఈ పరిణామం ఉండగలదు. అది అతిమానస పొలిమేరలు దాటి దాని ఆదిస్థానమైన సమస్తాన్ని సృష్టించే మూలసారం, ప్రకాశమయ, మాధుర్యభరిత ఆనందం, తపస్సులో క్రియాశీలత, అస్తిత్వంలోని ఉన్నత సత్యానికి చెందిన లోకాలను శాసించే, వ్యవస్థీకరించే పరాత్పరుని సత్, చిత్, ఆనందాలను స్పృశించిన జీవరూపాల రేఖాకృతులను వృద్ధి చెందించడం మొదలు పెడుతుంది. భౌతిక రూపాంతరీకరణ ఈ నిరంతర ప్రగతిశీల మార్గాన్ని అనుసరించగలదు. ఆధ్యాత్మ స్వీయాభివ్యక్తీకరణ వైభవాన్ని మహోన్నత మహత్వాన్ని దివ్య శరీరం ఇక్కడ ఈ పృథ్విపై దివ్యజీవనంలో ప్రతిబింబింపజేయగలదు లేదా పునరుత్పాదన చేయగలదు.

CWSA 13:556-57 *శ్రీ అరవిందులు*

శ్రీ అరవిందుని తత్త్వ దర్శనానికి ఒక సుదృఢ రూపాన్ని ఇచ్చే కార్యం శ్రీమాతకు అప్పగించబడింది. ఒక నూత్న ప్రపంచ సృష్టి, ఒక నూతన మానవ జాతిని, ఒక నూతన చేతనను ఆవిర్భవింప చేసే, అభివ్యక్తం చేసే కార్యానికి శ్రీమాత పూనుకొన్నారు. అసలు వస్తు స్వభావరీత్యానే అదొక సామూహిక ఆదర్శం కోసం సామూహిక కృషిని ఆహ్వానిస్తుంది. తద్వారా సమగ్ర మానవ పరిపూర్ణత్వం నిజీకరింపబడుతుంది.

శ్రీమాత ద్వారా ఈ ఆశ్రమ స్థాపన, నిర్మాణమన్నది ఈ లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చుకొనే వైపుగా వేసిన మొదటి అడుగు. అరోవిల్లి పరియోజన రెండవ అడుగు. అది పూర్తిగా బాహ్యకార్యం. ఇది సామూహిక మానవజాతి జీవనం ఆత్మకు ప్రకృతికి, స్వర్గానికి భూమికి, శరీరానికి అంతరాత్మకు మధ్య సామరస్యాన్ని, సమన్వయాన్ని సుస్థాపించే ప్రయత్నపు ఆధారాన్ని విశాలపర్చడం కోసం సాధన చేస్తుంది.

(మదర్ ఈ అంశాన్ని 1972లో మళ్ళీ చదివినప్పుడు 'పూర్తిగా బాహ్యకార్యం' అని ఆఖరి వాక్యంలో జోడించారు.)

మానవజాతి, నూతన సృష్టి

అతిమానస ఓడ

నేనొక బ్రహ్మాండమయిన ఓడలో ఉన్నాను. అది జరుగనున్న మహా కార్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ప్రదేశం. ఈ ఓడ ఒక మహానగరమంత పెద్దది. చాలా కట్టుదిట్టంగా వ్యవస్థీకరించబడి కొంతకాలంగా ఖచ్చితంగా పనిచేస్తున్నది. ఎందుకంటే దాని వ్యవస్థ పరిపూర్ణంగా ఉంది. అతిమానస జీవనానికి చెందవలసిన వారక్కడ శిక్షణ పొందుతున్నారు. ఈ జనులు కనీసం వారిలో కొంత భాగం అతిమానస పరివర్తనను పొంది ఉన్నారు. ఆ నౌకతో సహా ఉన్నదంతా ఏదీ భౌతిక పదార్థం కానీ, సూక్ష్మ భౌతికం కానీ కాదు. ప్రాణికం లేదా మానసికం కాదు. అది అతిమానస పదార్థం. ఈ పదార్ధం చాలా భౌతికమయిన అతిమానస పదార్ధం. తొలుతగా ఆవిష్కరించబడిన ఈ భౌతిక జగత్తుకు అతిసన్నిహితమయిన అతిమానస పదార్ధం. ఆ కాంతి అరుణిమ స్వర్ణ వర్ణాల కలగలుపు. ఒక సమరూపమయిన ప్రకాశవంతమైన నారింజ రంగు. అంతా అలానే ఉంది. ఆ కాంతి అలా ఉంది. వ్యక్తులు అలానే ఉన్నారు. అన్నీ ఆ రంగులోనే ఉన్నాయి. విభిన్నమయిన రంగుమార్పు, కానీ వస్తువులు ఒకదాని నుండి ఒకటీ వేరుగా తెలుస్తున్నాయి. మొత్తంగా చూస్తే ఒక ఛాయారహిత ప్రపంచం. అక్కడ వర్ణవైవిధ్యం ఉంది గానీ నీడలు లేవు. అక్కడ వాతావరణం సంతోష భరితంగా నిశ్చలంగా క్రమబద్ధంగా ఉంది. అన్ని పనులూ చాలా సునాయాసంగా నిశ్శబ్దంగా జరిగిపోతున్నాయి. అదే సమయంలో విద్యావిధానం వివరాలు, అన్ని క్షేత్రాలలో వ్యక్తులు సంసిద్ధమవుతున్న శిక్షణని చూశాను.

ఈ మహత్తరమైన నౌక అతిమానస ప్రపంచం తీరానికి అప్పుడే వచ్చింది. అతిమానస ప్రపంచంలో భవిష్యత్తులో నివసించే మొదటి బృందం దిగి రాబోతున్నారు. తొలిసారిగా దిగిరావటానికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. తెప్ప మీద చాలామంది దీర్ఘ శరీరులు నియమించబడ్డారు. మొదటి నుండి ఈ తతంగానికి మొత్తం బాధ్యతను నేనే వహించాను. అన్ని బృందాలని స్వయంగా సంసిద్ధం చేశాను. నేను ఆ ఓడ వంతెన మీద నిలబడి ఉన్నాను. ఆ బృందాలను ఒకరి తర్వాత ఒకరిని ముందుకు పిలుస్తూ వాళ్ళని ఒడ్డుకు చేరుస్తున్నాను.

అక్కడున్న దీర్ఘ శరీరులు వాళ్ళు దిగిరావటాన్ని చూస్తున్నారు. ఒడ్డుకు వెళ్ళటానికి సిద్ధంగా ఉన్న వాళ్ళని అనుమతిస్తూ సిద్ధంగా లేని వారిని నౌకపై ఇంకా శిక్షణను కొనసాగించవలసిన వారిని వెనుకకు పంపుతూ ఉన్నారు. అక్కడ నిలబడి అందరినీ చూస్తూ, ఇక్కడ నుండి వెళ్ళిన నా చైతన్య పార్శ్వం చాలా ఆసక్తికరంగా నిలిచి ఉండిపోయింది. నేను అందరినీ చూసి గుర్తించాలని అనుకున్నాను. వాళ్ళలా ఎలా మారిపోయారో చూడాలని అనుకున్నాను. ఎవరైతే వెంటనే అనుమతించబడ్డారో వారి గురించి తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. ఎవరైతే శిక్షణ కొనసాగించడానికి ఆపివేయబడ్డారో వారిని చూడాలనుకున్నాను. నేనలా పరిశీలిస్తున్నప్పుడు కొంత సమయం తర్వాత, నన్నెవరో వెనుకకు లాగుతున్నట్లుగా అనిపించింది. నా శరీరాన్ని ఒక చైతన్యమో, లేక మరెవరో తట్టి లేపుతున్నట్లుగా అనిపించింది. నేను ప్రతిఘటించాను. 'అపుడే కాదు, అపుడే కాదు'. అక్కడెవరున్నారో నేను చూడాలి. నేను దానినంతటినీ చూస్తూ, అందులో నిమగ్నమయిపోయి చాలా ఆసక్తిగా గమనిస్తున్నాను. అది అలా జరుగుతూ వుంది. అకస్మాత్తుగా గడియారం యిక్కడ మూడు గంటలు కొట్టింది. అది నన్ను బలవంతంగా వెనక్కి తీసుకువచ్చింది. అకస్మాత్తుగా శరీరంలోకి వచ్చిపడిన భావన కలిగింది. అలా అకస్మాత్తగా వెనుకకి పిలవబడడం వలన నిర్భ్రాంతపోయి వెనుకకు వచ్చాను. నా జ్ఞాపకాలు పదిలంగా ఉన్నాయి. నేను ఆ అనుభవాన్ని పూర్తిగా స్మరణకు తెచ్చుకొని, పదిలపరచుకునే వరకూ నేను కొంత సేపు నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా ఉండిపోయాను.

ఈ నౌక మీద వున్న వ్యక్తుల స్వభావం మనకు భూమిమీద తెలిసిన వాటిలా లేదు. ఇక్కడ వస్త్రాలు వస్త్రంతో తయారుచేయబడలేదు. అది శరీరంలో ఒక భాగమే. వివిధ రూపాలను తీసుకున్న ఒకే పదార్థం. దానికొక విధమైన నమనీయత ఉంది. ఏదైనా మార్పుచేయవలసినపుడు అది బాహ్యామైన, కృత్రిమమైన పద్ధతులలో చైతన్యం యొక్క అంతర కార్యం చేయబడుతుంది. ఏదైతే ఆ పదార్థానికొక రూపాన్ని, గోచరత్వాన్ని యిస్తుందో, ఆ జీవశక్తి తన స్వీయ రూపాలను రూపొందిస్తుంది. అన్ని వస్తువులలో ఒకే ఒక పదార్థం ఉంటుంది. అవసరాన్ని, ఉపయోగాన్ని బట్టి దాని ప్రకంపన స్వభావాన్ని మారుస్తుంది. వెనుకకు శిక్షణకు పంపబడిన వారు ఒకే విధమైన వర్ణాన్ని కలిగి లేరు. వారి శరీరాలలో అక్కడక్కడ గౌర వర్ణపు మచ్చలున్నాయి. పృథ్వీతత్వాన్ని పోలిన ఒక పదార్థం. వాళ్ళు కళావిహీనంగా, పూర్తిగా కాంతి

చౌరనట్లుగా, పరిపూర్ణంగా పరివర్తన చెందనట్లుగా ఉన్నారు. అలా అని మొత్తం ఒకేలా లేరు. కొన్ని ప్రదేశాలలో మాత్రమే అలాఉన్నారు. తీరంపై ఉన్న పొడగరి వ్యక్తులకి ఈ రంగులేదు. కనీసం ఈ నారింజ రంగు లేదు. వాళ్ళు మరింత పాలిపోయినట్లుగా మరింత పాలిపోయి ఉన్నారు. శరీరంలో కొంతభాగం తప్ప మిగిలినదంతా కేవలం ఒక రేఖాచిత్రంగా కనిపిస్తుంది. వాళ్ళు చాలా పొడుగ్గా ఉన్నారు. వాళ్ళకి లోపల అస్థిపంజరం ఉన్నట్లు లేదు. వాళ్ళు అవసరాన్ని బట్టి ఏ ఆకారం కావాలంటే ఆ ఆకారం తీసుకోగలుగుతున్నారు. వాళ్ళు నడుము నుండి పాదాల వరకు మాత్రమే శాశ్వతమైన సాంద్రతను కలిగి ఉన్నారు. మిగిలిన శరీరాలలో అది లేదు. వాళ్ళ శరీర ఛాయ పాలిపోయినట్లుగా చాలా తక్కువ అరుణ వర్ణాన్ని కలిగి స్వర్ణ శ్వేత వర్ణాలతో ఉంది. వారి నుండి వస్తున్న తెల్లని కాంతి పూర్తిగా పారదర్శకంగా లేదు. కానీ తక్కువ సాంద్రతతో, నారింజ రంగు కన్నా మరింత సూక్ష్మంగా ఉంది.

నన్ను వెనుకకు పిలిచినపుడు, నేను 'అప్పుడే కాదు' అంటున్నపుడు తక్షణం నన్ను నేను చూసుకున్నాను. అతిమానస ప్రపంచంలో నా రూపం కనిపించింది. అది ఈ దీర్ఘ శరీరులకీ ఓడలో ఉన్నవారికీ మధ్యస్థంగా ఉంది. శరీరం పైభాగం ముఖ్యంగా నా శిరస్సు కేవలం నారింజరంగు అంచు వున్న శ్వేతవర్ణంలో ఒక రేఖా చిత్రంలా ఉంది. పాదాలవైపు వెళుతుంటే ఓడలో ఉన్నవారి శరీర వర్ణంలా ఉంది. నారింజ రంగు అంచువున్న శ్వేతవర్ణంలో ఒక రేఖాచిత్రంలా ఉంది. నారింజ రంగులో, పైకి వెళ్ళేకొద్దీ మరింత పారదర్శకంగా శ్వేతవర్ణంలో పాక్షిక పారదర్శకత మాత్రమే కలిగి ఉంది. ఎరుపురంగు వెలసిపోయింది. శిరస్సు కేవలం రేఖారూపంగా దాని కేంద్రంలో ప్రకాశవంతమయిన సూర్యునితో ఉంది. దాని నుండి సంకల్ప కిరణాలు వెలువడుతున్నాయి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి 3, 1958

మన ప్రపంచానికీ అతిమానస జగత్తుకూ మధ్య వ్యత్యాసం

ఒక విషయం మీకు నేను నొక్కి చెబుదామనుకుంటున్నాను. అది మన ప్రపంచానికీ, అతి మానస ప్రపంచానికీ మధ్య వున్న ముఖ్యమయిన వ్యత్యాసం. చైతన్యవంతంగా అక్కడికి వెళ్ళాకే నాకు ఆ తేడా ఎంతో అపారమైనదని తెలిసింది. ఆంతరంగికంగా చాలా లోతులో జరిగేది తప్ప మిగిలినదంతా

యిక్కడ నాకు చాలా కృత్రిమంగా అనిపించింది. సాధారణ భౌతిక జీవనం యొక్క ఏ ఒక విలువ కూడా సత్యంపై ఆధారపడి లేదు. మనలను అలంకరించుకోవడానికి వస్త్రం కొని దానిని కుట్టి ధరించినట్లుగా మనం వస్తువులను బయట నుండి తీసుకొని మనలను పోషించుకోవటానికి మన శరీరంలో ఉంచుకోవాలి. మన జీవితంలో ప్రతీదీ కృత్రిమమే.

అతిమానస ప్రపంచంలోలా ఒక సత్యమయిన నిజాయితీతో కూడిన యాదృచ్ఛికమయిన జీవనం చైతన్యవంతమయిన సంకల్పం నుండి విషయాలు వెడలి వస్తాయి. పదార్థంపై ఒక శక్తి పనిచేసి మనం నిర్ణయించి నట్లుగా ఈ పదార్థాన్ని రూపుదిద్దుతుంది. ఈ శక్తి, ఎరుక ఉన్నవ్యక్తి తనకేది కావాలో దానిని పొందగలడు. అంతేకానీ తను కావాలనుకున్న దానిని కృత్రిమ సాధనాలతో పొందలేడు.

సాధారణ జీవితంలో అంతా కృత్రిమమే. మీరు జన్మించిన పరిస్థితులు, అవకాశాలను బట్టి మీకొక ఉన్నత స్థానమో, ఒక సౌకర్యవంతమైన జీవనమో ఉండవచ్చు. కానీ అది యాదృచ్ఛికం. సహజం, మీ ఉనికి యొక్క నిజాయితీ అయిన వ్యక్తీకరణ మీ అవసరం ఎందుకంటే జీవితంలో అదృష్టం మిమ్మల్ని ఈ విషయాల సంసర్గంలో ఉంచింది. ఏ మాత్రం పనికిరాని వ్యక్తి ఒక ఉన్నత స్థానంలో ఉండవచ్చు చాలా అద్భుతమైన సృజన మరియు సామర్థ్యాలు కలిగిన వ్యక్తి ఒక నిమ్నతర, పరిమిత స్థాయిలో ఉండిపోవచ్చు. కానీ ప్రపంచం నిజాయితీగా ఉంటే అతను సంపూర్ణంగా ఉపయుక్తమౌతాడు.

ఈ కృత్రిమత్వం, ఈ కపటత్వం పూర్తిగా సత్యం లోపించడం (నేను చాలా విస్తుపోయాను) నాకు చాలా ఆశ్చర్యకరంగా అనిపించింది. ఇంత బూటకమయిన ప్రపంచంలో విషయాలను ఎలా సత్యవంతంగా అంచనా వేయగలం?

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి ***3, 1958***

మానవత ఆవరణలు మరియు అతిమానస సృష్టి

ఉదయం నుండి సాయంకాలం వరకూ శ్రీ అరవిందులు అక్కడే ఉన్నారు. ఒక గంటపైన ఆయన నన్ను ఒక వాస్తవమైన మానవతా స్థితి యొక్క సజీవమైన దర్శనంలో ఉంచారు, అది అతిమానస సృష్టికి వివిధ మానవతా

పొరలలో, అది ఎంతో అద్భుతంగా, స్పష్టంగా, యథార్థంగా, సజీవంగా ఉంది. అక్కడ పాశవికత లేని మానవత మానసిక ప్రగతితో ప్రయోజనం పొంది, జీవితంలో సామరస్యతను సృజిస్తుంది. కీలకము, కళాత్మకము, కవితాత్మకమైన ఒక సామరస్యత - దేనితో అయితే అధికశాతం జనులు జీవించడంలో తృప్తి చెందుతారో వాళ్ళొక విధమైన సామరస్యతను ఒడిసి పట్టుకొని, ఒక నాగరికమైన పరిస్థితులలో, సాంస్కృతికంగా జీవించినట్లుగా సంస్కారవంతమైన అభిరుచులతో, అలవాట్లతో జీవిస్తారు. ఈ జీవితంలో నిర్దిష్టమైన సౌందర్యముంటుంది. ఏదైనా ఉపద్రవం జరిగితే తప్ప వాళ్ళు ఆనందంగా తృప్తిగా జీవించేస్తారు. (ఎందుకంటే ఈ వ్యక్తులకొక అభిరుచి ఉంటుంది. మేధాపరంగా పరిణితి చెంది ఉండటం వలన) వాళ్ళు నూతన శక్తులచే భవిష్య జీవనంచే ఆకర్షించబడి ఉదాహరణకి వాళ్ళు మానసికంగా, మేధాపరంగా శ్రీ అరవిందులకు శిష్యులు కావచ్చు. కానీ భౌతికంగా మార్పు చెందవలసిన అవసరాన్ని వాళ్ళు ఏ మాత్రం అనుభూతి చెందక పోవచ్చు. ఒకవేళ వాళ్ళు కావాలని ఒత్తిడి చేయబడితే, అన్నిటికన్నా ప్రథమంగా అది అపరిపక్వమూ, అన్యాయమూ అయి ఎంతో అస్తవ్యస్తతను కలిగించి వారి జీవితాలలో పూర్తిగా అనవసరంగా కలకలం సృష్టిస్తుంది.

ఇది చాలా స్పష్టం. అప్పుడు అక్కడ చాలా అరుదైన వ్యక్తులుంటారు. పరిణామానికై సంసిద్ధం కావటానికి కావలసిన ప్రయత్నం చేయటానికి సుముఖంగా ఉండి నూతన శక్తులను చేరుకోగలవారు పదార్థాన్ని అన్వయించుకోవటానికి ప్రయత్నించగలవారు, వ్యక్తీకరణలో మార్గాలను అన్వేషించగలవారు - వీరు శ్రీ అరవిందుల యోగానికి సంసిద్ధంగా ఉన్నవారు. వారు అతి తక్కువ సంఖ్యలో ఉంటారు. వారిలో కొందరు ఎటువంటి త్యాగమయినా చేయగలరు. ఎంత కష్టతరమూ బాధాకరమైన జీవితాన్నయినా ఎదుర్కోవటానికి సంసిద్ధంగా ఉంటారు. అటువంటి జీవితం ఈ భవిష్య పరిణామానికి సరిపడుతుందనుకొన్నా వాళ్ళు ఏ విధంగానూ ఇతరులను ప్రభావితం చేయడానికి ప్రయత్నించకూడదు. వారి ప్రయత్నంలో భాగస్వాములను చేయకూడదు. అది పూర్తిగా అసమంజసమే కాక, అసమర్థత కూడ అవుతుంది. ఎందుకంటే అది విశ్వజనీనమయిన లయను గమనాన్ని మారుస్తుంది. కనీసం పృథ్వి గమనాన్నయినా మారుస్తుంది. సహాయం

చేయటానికి బదులు, అది విభేదాలను సృజించి అయోమయంగా ముగుస్తుంది.

కానీ అది ఎంత సజీవంగా ఎంత వాస్తవంగా ఉందంటే నా వైఖరి ఎలా చెప్పను? ఉదాసీనం కాక ఒక క్రియాత్మకమైన సంకల్పం యొక్క ఫలితం కావాలి. అందువలన చేసే పనిలో పరిస్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. అది చాలా ప్రశాంతతను తీసుకు వచ్చింది. ఒక శాంతి, నిశ్చలత, విశ్వాసం ఏదయితే పూర్తిగా నిశ్చయాత్మకమో దానిని ఇచ్చింది. ఒక నిశ్చయమైన మార్పు అందుకు ముందు ఉన్నస్థితిలో ఏదయితే మొండితనం, అస్తవ్యస్తత, అచేతన, అన్ని రకాలైన చింతించదగిన విషయాలు - అన్నీ అదృశ్యమైపోయాయి. అది ఒక మహత్తరమైన విశ్వజనీన లయ - ఎందులో అయితే అన్ని తమ తమ స్థానాలను తీసుకుంటాయో - ప్రతి విషయం బాగానే ఉంటుంది. పరిమితమైన సంఖ్యలో ఉన్నప్పుడు పరివర్తన కోసంచేసే కృషి మరింత అపురూపము, సిద్ధి పొందడానికి మరింత శక్తివంతం అవుతుంది. నూతన సృష్టి వైతాళికులకిది మంచి ఎంపిక అవుతుంది. ఈ ప్రచారం చేయడం, సంసిద్ధం కావటం, లేదా పదార్థాన్ని మథించటం అనే భావనలన్నీ బాల్య చేష్టలలా ఉంటాయి. అది కేవలం మానవీయ అసహనత.

ఆ దర్శనం ఎంతో ఉన్నతంగా సుందరంగా ఉండి, చాలా నిశ్చలంగా, ఆనందంగా ఉంది. అది దివ్యప్రేమభరితంగా ఉంది. క్షమించే దివ్య ప్రేమ కాదు - అసలు కాదు. కానే కాదు. ప్రతీదీ తమ సముచిత స్థానంలో తమలోని అంతర లయను పరిపూర్ణంగా సిద్ధింపచేసుకుంటుంది.

CWM 11:24-25

అతిమానసం ప్రభావంలో మానవజాతి

అది మొక్కలు వాటి స్వచ్ఛందమైన సౌందర్యం యొక్క దర్శనం తరువాత వచ్చింది (అది చాలా అద్భుతంగా ఉంది), తరువాత జంతువులు అవి చాలా సామరస్యపూరిత జీవితాన్ని కలిగి ఉన్నాయి (మనుషులు అందులో కలగచేసుకోనంతవరకు) అంతాసరైన స్థానంలో ఉంది అప్పుడు మానవాళి అసలైన మానవాళిగా వారి మానసిక ప్రశాంతతత యొక్క అత్యుత్తమ స్థాయిలోనుండి సృష్టించబడిన సౌందర్యం, సామరస్యత, మనోహరమైన ఆకర్షణ, మనోజ్ఞత, జీవితంపట్ల అభిరుచి. సౌందర్యంలో జీవించడంలో

అభిరుచివలన సహజంగానే అసభ్యమైనది వికారమైనది అణచివేయబడింది. అది ఒక అత్యుత్తమ మానవాళి - తన అత్యున్నత స్థాయిలో ఉంది, చాలా బాగుంది. తమ మానవస్థితి పట్ల సంతృప్తిని కలిగి సామరస్యతలో జీవిస్తున్నది గనుక అది ఒక కొత్త సృష్టి యొక్క ప్రభావంలోకి సర్వ మానవాళి ఎలా పురోగమిస్తోందో తెలిపే ఒక వాగ్దానంలా ఉంది. అప్పుడు అతిమానస చైతన్యం మానవజాతిని ఎలా మార్చగలదో అనేది నాకు కనిపించింది. అది జంతు జాతులతో పోల్చినప్పుడు మానవుని స్థితి ఎలావున్నదో అలా ఉంటుంది. అది చాలా వరకు కలగలిసిపోయిఉంది, సహజంగానే చాలా విషయాలు మెరుగై ఇంకా సంపూర్ణంగా వినియోగించబడి పరిపూర్ణత సాధించాయి. జంతుప్రవృత్తి మనస్సు ప్రభావానికి లోబడి పూర్తిగా ఇంకొక విధంగా కలగలుపుగా తయారయ్యింది. అదేవిధంగా సామరస్యత సాధించిన మానవజాతికి చెందిన ఉదాహరణలు కొన్ని సమతుల్యత సాధించిన మనుషులలో మనం చూడవచ్చు. అది భవిష్యత్తులో అతిమానస ప్రభావంతో మానవ జాతి ఎలావుంటుందో చూపుతుంది. అయితే అది ఇంకా చాలా అభివృద్ధి చెందిన స్థాయి.

అది ఇప్పుడే సాధ్యం అని మనం అనుకోరాదు. అది ఇంకా చాలా దూరంలో ఉన్నది.

ఇప్పుడున్నది సుస్పష్టంగా ఒక మధ్యంతర స్థితి. ఇది ఇంకా చాలా సమయం కొనసాగవచ్చు, ఇంకా బాధాకరంగా కూడా ఉండవచ్చు. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా అంతగా బాధాకరంగా ఉన్నప్పటికీ సాధించాల్సిన లక్ష్యానికి చెందిన స్పష్టమైన దర్శనంతో అది పరిపూర్తి చేయబడుతుంది, ఆ లక్ష్యం సాధించబడుతుంది అనేందుకు ఖచ్చితమైన హామీగా అది ఉంటుంది. అయితే అది పొరపాటు జరిగే అవకాశాన్ని పూర్తిగా తొలగించి, మానసిక స్థాయిలోని జీవితంలోని వైకల్యమంతా, వికారమంతా పూర్తిగా తొలగి ఒక అత్యంత ఆనందంతో నిండిన ఒక మానవజాతి, తమ మానవ స్థితి పట్ల అత్యంత సంతృప్తి కలిగి వారికి కావాల్సిన దానికంటే మరేదైనా కోరవలసిన ఆవశ్యకత లేక కేవలం తమ మానవ సౌందర్యంతో సామరస్యంతో సంతృప్తిచెంది ఉంటుంది.

CWM 11:25-26

నేను చూస్తూవచ్చాను, నేను దానిని చాలా నిర్దిష్టంగా చూశాను. ఎవరైతే రూపాంతరీకరణను సంసిద్ధం చేయడానికి అతిమానసాన్ని సాధించడానికి తయారుగా ఉన్నారో (వారి సంఖ్య చాలా పరిమితం) వారిని పక్కన పెడితే, సాధారణ మానవాళిలో ఇంకా ఇంకా ఉన్నతమైన మానవజాతి అభివృద్ధి చెందవలసి ఉంది. అది భవిష్యత్తులో వచ్చే అతిమానస ఉనికి పట్ల ఇప్పటి మానవుల దృష్టి, ఉదాహరణకు మానవుల పట్ల జంతుజాతికున్న దృష్టే దానికి ఉంటుంది. ఎవరైతే రూపాంతరీకరణకు పనిచేస్తున్నారో వారితోపాటు అందుకు సిద్ధంగాఉన్న ఉన్నత మానవజాతి కూడా ఉండాలి. ఒక మధ్యంతరమైన జాతి, వారిలో కానీ, జీవితంలో కానీ, జీవితంతో సామరస్యత చెందినదై ఉండాలి. ఇంకా తమకంటే అత్యంత ఉన్నతమైన ఒక దానిపట్ల అదే ఆరాధ్యభావన, భక్తి, విశ్వాసంతో నిండిన సమర్పణ, దానిని పొందడానికి ప్రయత్నం చేయక, కేవలం దానిని ఆరాధిస్తూ, దాని ప్రభావ అవసరాన్ని అనుభూతి చెందుతూ, దాని రక్షణకై, దాని ప్రభావంలో జీవించే ఆవశ్యకత కలదై, దాని రక్షణలో ఉండడంలోని ఆనందంతో ఉండాలి. ఇదంతా చాలా స్పష్టంగా ఉంది. కానీ ఈ వేదన కాదు, ఏదో కోరుకోవడంలోని బాధ దుఃఖం, అది పొందడం నీ విధిలో లేదని తెలిసికూడా, ఇంకా అందుకు ఆవశ్యకమైన రూపాంతరీకరణ నీ జీవితంలో ఇంకా అసంపూర్ణంగానే ఉంది గనకఈ దుఃఖం, గందరగోళ పరిస్థితి సృష్టించబడింది. ఉదాహరణకు ఒకానొక ప్రధానమైన సమస్యని తీసుకుంటే మానవజాతికి సహజమైన, స్వచ్ఛందమైన, చెప్పాలంటే న్యాయమైన లైంగిక భావన, సహజంగానే స్వచ్ఛందంగానే జంతుప్రవృత్తితో పాటు అదృశ్యం అవుతుంది. ఇంకా చాలా విషయాలు అదృశ్యం అవుతాయి, ఉదాహరణకు ఇప్పుడు ఉన్నట్టుగా తిండి నిద్రల అవసరం ఉండదు. లైంగికమైన పద్ధతిలో పునరుత్పత్తి జరగాల్సిన అవసరం లేనప్పుడు మన (పరమానందం అనేది పెద్ద మాట) ఆనందానికి సంతోషానికి ఒక ప్రధానమైన స్రోతస్సుగా ఉన్న లైంగికచర్యతో అసలు అవసరంలేని విధంగా ప్రకృతి పనిచేస్తుంది. అందువల్ల జీవితంలోని ఆనందాన్ని పొందే సమర్థత ఒక మెట్టు పైకి వెళ్తుంది లేదా ఇంకో విధంగా మార్పు చెందుతుంది. అయితే సనాతన ఆధ్యాత్మిక సాధకులు లైంగిక ప్రవృత్తిని వ్యతిరేకించారు.

అది అర్థంలేనిది, ఎవరైతే ఈ స్థాయిని మించి వెళ్లారో వారికే అది సాధ్యం, అప్పుడు అందులో జంతుప్రవృత్తి ఇక ఏమాత్రం ఉండదు. అది సహజంగానే పడిపోవాలి, ఎటువంటి ప్రయత్నం ప్రయాస లేకుండా. దానిని ఒక ఘర్షణకు ప్రయాసకు కేంద్రంగా చేసుకొని ఉండడం మూర్ఖత్వం. ఎప్పుడైతే చైతన్యం మానవస్థాయినుండి బయటపడుతుందో ఇటువంటి ప్రవృత్తి సహజంగానే అంతరించిపోతుంది. ఇక్కడ కూడా ఒక సంక్లిష్టమైన మధ్యంతర మార్పు జరగవలసి ఉంది. ఎందుకంటే మార్పు చెందుతున్న జీవులు ఒక అస్థిరమైన సమతాస్థితిలో ఉన్నారు, అయితే వారి అంతరంగంలో ఒక జ్యోతి దానిని బాధగా కానీయని ఒక అవసరం ఉంది. అది బాధతో కూడిన ప్రయత్నం కాదు, అది చిరునవ్వుతో చేసేది. ఎవరైతే దానికి సిద్ధంగా లేరో (ఆ స్థాయిలో లేరో) వారిపై దీనిని రుద్దడం అర్థంలేని పని.

అది చాలా సాధారణ విషయం, వారంతా మానవులే అన్న విషయం గుర్తుంచుకోవాలి, మానవాతీతులుగా మారినట్టు నటించకూడదు.

ఎప్పుడైతే స్వచ్ఛందంగా ఆ మానసిక ప్రేరణను తొలగించుకోలేక పోతున్నావో అప్పుడే అది బాధాకరంగా ఉంటుంది, అయితే నీ లోతైన ఆంతరంగిక అవసరానికి అదివిరుద్ధంగా ఉన్నప్పుడు అది సులభం అవుతుంది. అప్పుడు నీ బయట సంబంధాలని తెంచుకుంటే ఇక అది అక్కడితో అంతమైనట్టే.

ఇదే అన్నిటికంటే గట్టిగా ఒప్పించగలిగే ఉదాహరణ.

ఆహారం విషయంలో కూడా అంతే. జంతు ప్రవృత్తి అంతమైనప్పుడు ఆహారం తీసుకోవడం అనే ఆవశ్యకత పూర్తిగా తొలగిపోతుంది. అప్పుడు మధ్యంతర స్థితిలో కొంత అతి తక్కువ మోతాదులో శుద్ధ భౌతికమైన ఆహారాన్ని తీసుకోవచ్చు అంటే పుష్పాలను వాసన చూసినా కూడా కావాల్సిన పోషణ లభిస్తుంది. అత్యంత సూక్ష్మమైన పద్ధతిలో పోషణ పొందగలిగే విధానాన్ని నేను చూశాను.

CWM 11:27-29

Vol. 54, No. 6
June 2024

Date of Publication:
1st June 2024

TN/PMG (CCR)/ WPP 473/24-26
Registered: PY/41/2024-26

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower: New Creation

Strong, lasting and fragrant, it rises straight towards the sky.

(Spiritual name and significance of the flower given by the Mother)

Botanical name: Polianthes tuberosa

Cover page painting:

Ritam Upadhyay

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001